

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 532

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 7 august 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
731.	2-19	și a Regulamentului de constatare, notificare și sancționare a abaterilor de la reglementările emise în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 1.231/2004	20-21
— Hotărâre privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
23.		473. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea Catalogului oficial al soiurilor de plante de cultură din România pentru anul 2007.....	21
— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru modificarea Regulamentului de constatare, notificare și sancționare a abaterilor de la reglementările emise în domeniul energiei electrice și termice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 21/2002,		7.394. — Ordin al vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Normelor tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale în zonele libere și antrepozitele libere	22-32
		★	
		Rectificări	32

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosgian
Ministrul internelor
și reformei administrative,
Cristian David
Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,
Dan Vlaicu

București, 4 iulie 2007.
Nr. 731.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului

CAPITOLUL I

Categoriile de bunuri ce se valorifică în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 14/2007, declararea și preluarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului

Art. 1. – În condițiile Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, denumită în continuare *ordonanță*, se valorifică următoarele bunuri, dacă prin legi speciale nu se dispune altfel:

a) bunurile confiscate sau intrate în proprietatea privată a statului în temeiul legii, al hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile sau al deciziilor organelor împuternicite să dispună confiscarea, dacă deciziile, respectiv procesele-verbale sau alte acte prin care s-a dispus confiscarea, nu au fost contestate în termenul legal sau au fost contestate și contestația a fost respinsă prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă;

b) bunurile care provin din succesiuni vacante;

c) bunurile care provin din donații, cu excepția celor afectate de clauze derogatorii;

d) bunurile mobile părăsite ai căror proprietari sunt neidentificați, predate pe bază de proces-verbal organelor de poliție, sau bunurile mobile descoperite de organele poliției de frontieră în zonele de competență, care nu au fost reclamate de proprietari timp de un an de la data predării și a căror valorificare nu este reglementată prin alte acte normative specifice. În aceeași categorie intră și cele prevăzute în cadrul tezei întâi din prezenta literă, ai căror proprietari sunt cunoscuți, însă există indicii temeinice, determinate de natura bunurilor sau a împrejurărilor în care au fost găsite, din care rezultă intenția neechivocă a proprietarului de a renunța la dreptul de proprietate asupra acestora;

e) bunurile considerate abandonate sau fără stăpân prin efectul unor acte normative, precum și cele cărora le sunt aplicabile prevederile art. 477 din Codul civil;

f) bunurile abandonate în favoarea statului la autoritatea vamală;

g) mijloacele de plată în valută convertibilă și în lei, titlurile de valoare și orice active necorporale sau drepturi, inclusiv creanțe, intrate în proprietatea privată a statului prin modalitățile prevăzute la lit. a)–f);

h) sumele consemnate în orice scop de către persoane fizice sau juridice, la dispoziția organelor judiciare, pentru care s-a dispus restituirea și nu s-a cerut ridicarea de către cei care le-au depus sau care erau îndreptățiți să le ridice, în termenul de prescripție prevăzut de legislația în vigoare;

i) orice alte bunuri mobile și imobile intrate în proprietatea privată a statului.

Art. 2. – (1) Deținătorii de bunuri au obligația să declare bunurile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București ori administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, în termen de 10 zile de la data primirii documentului care constituie titlu de proprietate a statului asupra acestora, cu excepția bunurilor care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare și a bunurilor prevăzute la art. 5 alin. (2) din ordonanță.

(2) Bunurile intrate în proprietatea privată a statului, care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare, se distrug pe cheltuiala persoanelor fizice ori juridice de la care au fost confiscate sau care au abandonat bunurile, în cazul în care sunt cunoscute, ori cheltuielile de distrugere vor fi avansate de instituția deținătoare, urmând a fi recuperate de la aceste persoane.

(3) Sumele reprezentând cheltuieli de distrugere se înscriu, pe bază de documente justificative, în procesul-verbal de distrugere, care constituie titlu executoriu pentru aceste sume, în condițiile legii, și urmează regimul creanțelor bugetare prevăzute la art. 133 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul altor categorii de bunuri intrate în proprietatea privată a statului, în afară de cele confiscate sau abandonate de persoane fizice sau juridice cunoscute, cheltuielile de distrugere le suportă deținătorul.

(5) Distrugerea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare, se efectuează în prezența și cu confirmarea prin semnătură a unei comisii de preluare și distrugere formate din câte un reprezentant desemnat de deținător, de organul de valorificare și de serviciile publice deconcentrate corespunzătoare ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, Ministerului Internelor și Reformei Administrative și Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile.

Art. 3. – (1) În termen de 10 zile de la data declarării, deținătorii au obligația de a preda, iar direcțiile generale ale finanțelor publice județene, a municipiului București sau administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, după caz, au obligația de a prelua bunurile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, cu excepția bunurilor prevăzute la art. 6 alin. (6) din ordonanță.

(2) Cu excepția situațiilor prevăzute la art. 13 alin. (2) și (3), bunurile prevăzute la art. 6 alin. (6) din ordonanță se predau de către deținători, imediat după intrarea în proprietatea privată a statului, persoanelor juridice specializate sau fizice autorizate pentru comercializarea acestora către populație și se declară către organul de valorificare, pentru a urmări încasarea contravalorii acestora. Predarea bunurilor are loc la organele de valorificare.

(3) Comisia prevăzută la art. 2 alin. (5) are ca atribuții stabilirea bunurilor care îndeplinesc condițiile de comercializare și distrugerea celor care nu le îndeplinesc. Bunurile care îndeplinesc condițiile de comercializare se predau de deținător organelor de valorificare, pe baza procesului-verbal de predare-primire.

(4) După distrugerea bunurilor comisia de preluare și distrugere încheie un proces-verbal de distrugere, semnat pentru confirmare de membrii acesteia. În cazul distrugerii precursorilor de droguri, procesul-verbal de distrugere se comunică Agenției Naționale Antidrog în termen de 10 zile de la distrugere.

(5) Membrii comisiei de preluare și distrugere prevăzute la art. 2 alin. (5) pot fi și membri ai comisiei de evaluare prevăzute la art. 6 alin. (4) din ordonanță și sunt numiți prin decizie a deținătorului.

(6) Membrii comisiei de preluare și distrugere primesc fiecare, în condițiile legii, o indemnizație lunară fixă, stabilită prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, cu condiția întrunirii comisiei cel puțin o dată pe lună. Indemnizația se indexează anual cu indicele de inflație și se acoperă din veniturile încasate din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.

Art. 4. – (1) Deținătorii bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului au obligația să inventarieze bunurile respective, luând în același timp și măsurile de păstrare și de conservare corespunzătoare a acestora.

(2) Până la predarea bunurilor către organele de valorificare, deținătorii acestora le înregistrează în evidența tehnico-operativă.

(3) Arondarea teritorială a deținătorilor de bunuri intrate în proprietatea privată a statului, din punctul de vedere al organului de valorificare căruia au obligația de a-i preda bunurile, se stabilește prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.

Art. 5. – (1) Declararea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se face, pe bază de borderou, la direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București ori la administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București.

(2) Predarea și preluarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se consemnează într-un proces-verbal de predare-primire. Procesul-verbal de predare-primire și borderoul prevăzut la alin. (1) cuprind datele de identificare a acestora, după caz:

a) numărul procesului-verbal, data, ora și locul încheierii acestuia;

b) numărul curent;

c) denumirea, felul și natura fiecărui bun, descrierea amănunțită;

d) unitatea de măsură;

e) cantitatea;

f) proveniența – din import sau indigen;

g) marca, seria, anul de fabricație;

h) starea fizică – bun nou sau utilizat;

i) baza legală de trecere în proprietatea privată a statului;

j) numărul actului de trecere în proprietatea privată a statului;

k) semnăturile de predare-primire.

(3) Procesul-verbal de predare-primire se întocmește în două exemplare, dintre care un exemplar rămâne la deținătorul bunurilor, iar celălalt exemplar se predă organului de valorificare.

(4) Bunurile prevăzute la art. 6 alin. (6) și (7) din ordonanță se declară, în termen de 48 de ore, direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București ori administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București. Aceste bunuri se predau de către deținător, de îndată, persoanelor juridice specializate sau persoanelor fizice autorizate să comercializeze aceste bunuri către populație, în baza procesului-verbal de predare-primire, în care se înscrie cantitatea de bunuri predată. Procesul-verbal de predare-primire se înaintează, în termen de 48 de ore, organelor de valorificare, însoțit de o copie de pe nota de intrare-recepție întocmită de

persoanele juridice specializate sau persoanele fizice autorizate să comercializeze aceste bunuri către populație.

(5) Bunurile care provin din donații făcute statului intră, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, în baza unui act autentic întocmit de donator și a acceptului, prin ordin, al ministrului economiei și finanțelor.

(6) Creanțele devenite ale statului în condițiile prevăzute la art. 1 urmează regimul mijloacelor de plată în lei. Creanțele care nu se recuperează prin plăți voluntare, la scadență, se transmit organelor de executare silită, împreună cu documentele doveditoare ale dreptului de creanță al statului. Acestea devin titluri executorii pentru sumele scadente, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Pentru bunurile provenind din succesiuni vacante, titlul de proprietate al statului asupra acestora este certificatul de vacanță succesorală emis de notarul public, care se transmite direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București.

(8) În succesiunile ce urmează a fi declarate vacante, direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București reprezintă statul ca subiect de drepturi și obligații și sunt citate de notarii publici în cadrul procedurii succesoriale. Reprezentarea acestora în cadrul procedurii succesoriale se face prin serviciul (biroul) juridic din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București.

(9) Sumele consemnate, potrivit legii, în orice scop, pe numele persoanelor fizice sau juridice, la dispoziția organelor judiciare, pentru care s-a dispus restituirea și nu s-a cerut ridicarea de către cei care le-au depus ori de către cei care erau îndreptățiți să le ridice în termenul de prescripție prevăzut de legislația în vigoare, se virează la bugetul de stat de către persoanele juridice care le au spre consemnare. Organele care au dispus consemnarea sumelor au obligația să le declare direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București ori administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, în termen de 30 de zile de la împlinirea termenului legal de prescripție.

CAPITOLUL II

Mijloacele de plată intrate în proprietatea privată a statului

Art. 6. – (1) Mijloacele de plată în valută liber convertibilă intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se depun de către deținătorii acestora, în termen de 48 de ore, în conturile în valută deschise pe seama organelor de valorificare la băncile comerciale selectate de acestea și se declară organelor de valorificare în cadrul aceluiași termen, împreună cu o copie a actului de confiscare sau intrare în proprietatea privată a statului. Selectarea băncilor se face de către organele de valorificare, în funcție de facilitățile oferite, care vor fi stabilite prin protocol.

(2) Valorificarea mijloacelor de plată în valută liber convertibilă intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se realizează prin virarea de către băncile comerciale, în contul 50.85 „Disponibil din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului”, deschis pe numele organelor de valorificare la unitățile trezoreriei statului ale municipiilor reședință de județ și la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București, a contravalorii în lei a mijloacelor de plată în valută, în baza ordinului de vânzare de valută emis de organul de valorificare.

Art. 7. – Mijloacele de plată în lei intrate în proprietatea privată a statului se depun în contul 50.85 „Disponibil din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului”, deschis pe numele organelor de valorificare la unitățile trezoreriei statului ale municipiilor reședință de județ și

la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București, în termen de 48 de ore de la ridicare. După depunere, sumele se declară la organul de valorificare.

CAPITOLUL III

Bunurile mobile părăsite

Art. 8. – (1) Persoana care găsește un bun mobil care nu îi aparține și nu are posibilitatea să îl predea proprietarului este obligată să îl predea în termen de 10 zile unității de poliție pe a cărei rază teritorială a fost găsit bunul respectiv.

(2) Bunurile mobile părăsite în incinta punctelor de control pentru trecerea frontierei de stat sau în apropierea acestora, precum și cele găsite în apropierea incintei acestora, în zona frontierei de stat, se predau de către persoana care le-a găsit organelor poliției de frontieră, pe bază de proces-verbal de predare-primire, cu excepția celor abandonate la autoritatea vamală.

(3) Procesul-verbal de predare-primire întocmit de organul de poliție competent va cuprinde următoarele elemente:

a) data, locul întocmirii, numele, prenumele și gradul lucrătorului de poliție, precum și unitatea din care acesta face parte;

b) datele de identificare ale persoanei care a găsit bunul;

c) descrierea amănunțită a bunului și a împrejurărilor în care acesta a fost găsit;

d) datele de identificare ale proprietarului bunului găsit, atunci când acesta este cunoscut.

(4) Procesul-verbal de predare-primire prevăzut la alin. (3) se întocmește și în situația în care organele de poliție se sesizează din oficiu cu privire la existența unui bun mobil părăsit în raza teritorială de competență.

Art. 9. – (1) Bunurile mobile prevăzute la art. 8 alin. (1) și (2) se păstrează pe o perioadă de un an, în încăperi special amenajate, în incinta unităților de poliție, luându-se măsuri de păstrare și de conservare corespunzătoare a acestora, până la predarea lor efectivă spre valorificare.

(2) Termenul de un an în care bunurile părăsite trebuie păstrate de către organele de poliție competente curge de la data întocmirii procesului-verbal de predare-primire a acestora.

(3) În situația în care proprietarul sau moștenitorii legali ai acestuia se prezintă la unitatea de poliție competentă înainte de expirarea termenului de un an, aceștia intră în posesia bunului reclamat, pe baza unui proces-verbal de predare-primire în care se vor consemna și împrejurările în care bunul a fost părăsit.

(4) Bunurile mobile abandonate, ai căror proprietari au fost identificați, dar au renunțat, printr-o declarație scrisă pe propria răspundere, la exercitarea dreptului de proprietate asupra acestora, se predau de îndată direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București ori administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, în vederea valorificării. Fac excepție bunurile mobile abandonate la autoritatea vamală, susceptibile a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală, al căror regim este reglementat prin Legea nr. 344/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vamuire.

(5) Bunurile mobile, aflate la organele de valorificare sau la deținător, pentru care s-a dispus restituirea prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau prin ordonanța procurorului se consideră abandonate dacă proprietarul sau persoana îndreptățită nu se prezintă pentru a le ridica în termen de un an de la data comunicării. Bunurile respective se predau, după expirarea termenului, unităților prevăzute la alin. (4).

CAPITOLUL IV

Bunurile aflate în situația prevăzută la art. 7 din Legea nr. 314/2001 pentru reglementarea situației unor societăți comerciale

Art. 10. – Bunurile, inclusiv mijloacele de plată în lei sau valută convertibilă, titlurile de valoare, orice active necorporale sau drepturi, aflate în situația prevăzută la art. 7 din Legea nr. 314/2001, cu modificările și completările ulterioare, intră sub incidența prevederilor art. 1 lit. e).

Art. 11. – (1) Lichidatorii sau, în cazul societăților radiate fără lichidare, administratorii acestora la data radierii predau bunurile, pe bază de proces-verbal de predare-primire, direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, în termen de 10 zile de la data comunicării încheierii de radiere.

(2) Bunurile de natura drepturilor, inclusiv dreptul de creanță, precum și activele necorporale și titlurile de valoare se comunică, de către lichidatori sau, în cazul societăților radiate fără lichidare, de către administratorii acestora la data radierii, organelor prevăzute la alin. (1) și se predau pe bază de proces-verbal de predare-primire toate documentele, în original, care atestă dreptul de proprietate al persoanei juridice radiate asupra acestora, precum și orice alte documente deținute cu privire la acestea, în termenul prevăzut la alin. (1).

(3) Bunurile imobile aflate în situația prevăzută la art. 10 se predau, de către lichidatori sau, în cazul societăților radiate fără lichidare, de către administratorii acestora la data radierii, organelor prevăzute la alin. (1), împreună cu documentele care atestă dreptul de proprietate al persoanei juridice radiate asupra acestora, precum și orice alte documente relevante cu privire la acestea, în termenul prevăzut la alin. (1).

(4) Mijloacele de plată în lei aflate în situația prevăzută la art. 10 se depun sau se virează, după caz, de către lichidatori sau, în cazul societăților radiate fără lichidare, de către administratorii acestora la data radierii, în contul 50.85 „Disponibil din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului”, deschis pe numele organelor de valorificare la unitățile trezoreriei statului ale municipiilor reședință de județ și la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București, în termenul prevăzut la alin. (1).

(5) Mijloacele de plată în valută convertibilă aflate în situația prevăzută la art. 10 se depun sau, după caz, se virează de către lichidatori sau, în cazul societăților radiate fără lichidare, de către administratorii acestora la data radierii, în conturile în valută deschise pe seama organelor de valorificare la băncile comerciale selectate de acestea, în termenul prevăzut la alin. (1), și se valorifică în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (2).

(6) Mijloacele de plată în valută neconvertibilă aflate în situația prevăzută la art. 10 se depun de către lichidatori sau, în cazul societăților radiate fără lichidare, de către administratorii acestora la data radierii, în termenul prevăzut la alin. (1), la Banca Națională a României. Mijloacele de plată în valută neconvertibilă cotate de Banca Națională a României se valorifică în conformitate cu prevederile art. 49.

(7) Pentru preluarea bunurilor prevăzute la art. 10 nu este necesară constituirea comisiei de preluare și distrugere.

Art. 12. – (1) Lichidatorii sau, în cazul societăților radiate fără lichidare, administratorii acestora la data radierii răspund material individual sau, în cazul societăților cu mai mulți administratori, solidar, pentru bunurile devenite proprietate a statului în condițiile art. 7 din Legea nr. 314/2001, cu modificările și completările ulterioare, care, din vina lor, nu se predau în termen de 10 zile organelor competente prevăzute la art. 11.

(2) Direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București reprezintă statul în calitate de proprietar al bunurilor devenite ale statului conform art. 7 din Legea nr. 314/2001, cu modificările și completările ulterioare, și sunt abilitate să ia toate măsurile legale necesare pentru a intra în

posesia acestor bunuri, dacă acestea nu sunt predate conform art. 11.

(3) Creanțele persoanelor juridice radiate, devenite ale statului în condițiile art. 7 din Legea nr. 314/2001, cu modificările și completările ulterioare, se transmit de către organul de valorificare spre executare silită, împreună cu încheierea judecătorească delegat prin care se dispune radierea persoanei juridice și cu documentele doveditoare cu privire la dreptul de creanță al persoanei juridice radiate, în condițiile prevăzute la art. 5 alin. (6).

(4) În cazul bunurilor rămase în patrimoniu după lichidare sau radiere, care nu pot fi recuperate, contravaloarea acestora sau valoarea lor, în cazul mijloacelor de plată în lei, se recuperează de la lichidator sau, după caz, de la administratori.

CAPITOLUL V

Evaluarea și valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului

SECȚIUNEA 1

Atestarea calității bunurilor

Art. 13. – (1) Bunurile de consum alimentar și materiile prime necesare pentru prepararea acestor bunuri, cu grad ridicat de perisabilitate, precum și cele care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare se supun valorificării fără a fi necesar avizul de calitate, în condițiile în care se încadrează în termenul de valabilitate menționat pe ambalaj. În situația în care pentru aceste bunuri se depășește termenul de valabilitate menționat pe ambalaj, este interzisă valorificarea lor pentru consumul uman.

(2) În situația în care există incertitudini privind calitatea sau termenul de valabilitate a bunurilor, se obține de către deținător avizul de calitate prin care se atestă că acestea sunt apte pentru a fi comercializate.

(3) Pentru bunurile pe al căror ambalaj nu este înscris termenul de valabilitate, deținătorul solicită avizul de calitate prin care se atestă că acestea sunt apte pentru a fi comercializate.

(4) Avizul de calitate prevăzut la alin. (2) și (3) se emite de îndată de instituțiile care dețin laboratoare de specialitate și care sunt autorizate în acest sens.

(5) Prin *bun cu grad ridicat de perisabilitate* se înțelege bunul care înregistrează scăzăminte în timpul transportului, depozitării și desfacerii, determinate de procese naturale, cum sunt: uscare, evaporare, scurgeri, spurgeri, fărâmițare, refrigerare, congelare, decongelare, fermentare sau alte procese biofizice asemănătoare în procesul de comercializare.

(6) Instituțiile abilitate prin lege să ateste calitatea bunurilor în vederea comercializării sunt obligate să emită avizul de calitate în termen de maximum 15 zile de la data solicitării acestuia, cu excepția situației prevăzute la alin. (4).

SECȚIUNEA a 2-a

Evaluarea bunurilor

Art. 14. – (1) După preluarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, comisia de evaluare procedează la evaluarea acestora în maximum 21 de zile, cu excepția bunurilor care necesită expertizarea în vederea evaluării.

(2) Rezultatele evaluării sunt consemnate într-un proces-verbal de evaluare întocmit de comisia de evaluare în 3 exemplare, semnat de membrii acesteia și avizat de directorul executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București ori, în cazul administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, de șefii acestora.

(3) Activitatea de ansamblu a comisiei de evaluare este coordonată de directorul executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București ori de șefii administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul

Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, care soluționează și eventualele probleme divergente care pot apărea pe parcurs între membrii comisiei de evaluare.

(4) Comisia de evaluare se întrunește ori de câte ori este necesar.

(5) Directorul executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București ori, după caz, șeful administrației publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București stabilește prin decizie componența comisiei de evaluare, inclusiv membrii supleanți, în scopul înlocuirii operative a membrilor comisiei în cazul absenței acestora. Prezența membrilor comisiei de evaluare este obligatorie.

(6) În cazul bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, care sunt valorificate de administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, comisia de evaluare, inclusiv membrii supleanți, se constituie în baza deciziei șefului administrației finanțelor publice de sector.

(7) Comisia de evaluare este formată din 5 membri: 3 reprezentanți ai organului de valorificare, un reprezentant al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorului și unul al deținătorului bunurilor. Organul de valorificare este reprezentat în comisie de:

a) directorul executiv adjunct al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, care coordonează activitatea de valorificare, ori, în cazul administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, șeful adjunct al administrației – președintele comisiei;

b) 2 salariați din cadrul compartimentului, biroului sau serviciului valorificare bunuri, dintre care unul este desemnat secretarul comisiei. În cazul în care în cadrul compartimentului, biroului sau serviciului nu sunt încadrați cel puțin 2 salariați, directorul executiv sau șeful administrației va desemna un salariat din cadrul altui compartiment, birou sau serviciu din instituție.

Art. 15. – (1) La evaluarea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, comisia de evaluare va avea în vedere prețul actual pentru produse identice sau similare, în care se includ, după caz, taxa pe valoarea adăugată, comisionul consignatarului în cazul bunurilor valorificate în regim de consignație și drepturile de import în cazul bunurilor necomunitare intrate în proprietatea privată a statului prin autoritatea vamală. Prețul rezultat se corectează, după caz, în funcție de următoarele criterii:

a) gradul de uzură fizică și morală a bunurilor respective;

b) utilitatea bunurilor pentru potențialii cumpărători – în cazul bunurilor utilizabile ca materii prime în procesul tehnologic, evaluarea se poate face la prețurile cu ridicata practicate în zonă;

c) cantitatea (volumul) bunurilor respective – în cazul loturilor mari de bunuri, se pot utiliza prețurile cu ridicata practicate în zonă;

d) caracterul sezonier al bunurilor;

e) termenul de valabilitate.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică tuturor bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, inclusiv celor pentru care prin legi speciale se stabilesc prețuri impuse.

(3) În cazul bunurilor necomunitare intrate în proprietatea privată a statului prin autoritatea vamală, pentru care aceasta comunică drepturi de import în sume fixe aplicate la unitatea de cantitate, potrivit art. 58, prețul stabilit trebuie să asigure cel puțin plata acestora și a celorlalte cheltuieli de valorificare preconizate.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), dacă unitatea de măsură în care autoritatea vamală comunică drepturile de import unitare diferă de unitatea de măsură în care se face evaluarea, serviciul, biroul sau compartimentul valorificare calculează drepturile de

import unitare corespunzătoare unității de măsură în care se face evaluarea.

Art. 16. – (1) Pentru buna desfășurare a activității de evaluare, prin decizie a directorului executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București ori a șefului administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, după caz, pot fi numite subcomisii ale comisiei de evaluare, care asigură informații scrise privind prețurile actuale pentru produse identice sau similare, în vederea evaluării bunurilor.

(2) În situații justificate, în funcție de natura bunurilor, comisia de evaluare poate apela la serviciile unor evaluatori specializați, valoarea stabilită de către aceștia putând fi acceptată sau corectată de comisia de evaluare.

(3) Membrii comisiei de evaluare primesc, fiecare, o indemnizație lunară fixă, stabilită prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, cu condiția întrunirii comisiei de evaluare cel puțin o dată pe lună. Indemnizația se indexează anual cu indicii de inflație și se acoperă din veniturile încasate din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.

(4) În situația în care comisia de evaluare se întrunește de mai multe ori pe lună, iar la aceasta participă atât membrul plin, cât și membrul supleant, membrul supleant va primi o indemnizație lunară la nivelul celei stabilite pentru membrul plin prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, cu condiția motivării absenței membrului plin.

(5) Membrii comisiei de evaluare nu pot face parte din comisia de licitație.

Art. 17. – (1) Bunurile de consum alimentar și materiile prime necesare pentru prepararea acestor bunuri, cu grad ridicat de perisabilitate sau care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare, inclusiv animalele, păsările vii sau plantele, precum și bunurile al căror termen de valabilitate expiră înainte de data rămânerii definitive a hotărârii ce se pronunță în litigiul al cărui obiect îl constituie legalitatea procesului-verbal de confiscare sunt valorificate de persoanele juridice specializate sau de persoanele fizice autorizate să comercializeze aceste bunuri către populație.

(2) Valorificarea bunurilor prevăzute la alin. (1) se face la prețul cu ridicata practicat în zonă, care poate fi prețul stabilit pentru ultima intrare, după caz, fără efectuarea procedurilor de evaluare.

(3) Valorificarea acestora se face en détail sau angro, cu plata integrală în maximum 5 zile lucrătoare de la data vânzării.

Art. 18. – (1) În cazul bunurilor care nu au putut fi valorificate prin magazinele proprii, direct de la locul de depozitare sau de la locul de deținere, precum și în regim de consignație, în termen de 30 de zile de la data punerii în vânzare, comisia de evaluare poate proceda la reducerea prețurilor stabilite inițial cu până la 30% din valoarea stabilită.

(2) În intervalul de 150 de zile de la data primei evaluări se pot face mai multe reevaluări succesive, în sensul majorării sau al reducerii prețului bunurilor, în funcție de decizia comisiei de evaluare. Reducerea prețurilor bunurilor poate fi făcută până la 75% din prețul stabilit inițial.

(3) După expirarea termenului de 180 de zile de la data punerii în vânzare, cu aprobarea directorului executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, respectiv a șefului administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, bunurile pot fi valorificate la un preț care nu poate fi mai mic decât cel oferit de unitățile de colectare și valorificare a deșeurilor.

Art. 19. – În cazul bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, care conțin copii ilegale ale operelor prevăzute la art. 7 și 8 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, organele deținătoare au obligația să

depună bunurile respective la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în vederea distrugerii de către comisia de distrugere constituită în conformitate cu prevederile art. 5 din Normele metodologice privind modul de depunere și de distrugere a suporturilor, materialelor, fonogramelor, marcajelor holografice sau a copetelor confiscate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.095/2000.

SECȚIUNEA a 3-a Valorificarea bunurilor

Art. 20. – (1) Bunurile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se valorifică de către organele de valorificare prin magazine proprii, direct de la locul de depozitare sau de la locul la care acestea se află, prin licitație publică, în regim de consignație ori prin bursele de mărfuri, după caz.

(2) Alegerea metodei de valorificare se face de către directorul executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, respectiv șeful administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, înainte de evaluarea bunurilor sau cu ocazia avizării procesului-verbal de evaluare.

(3) Bunurile intrate în proprietatea privată a statului, care nu se află pe teritoriul României, se valorifică în conformitate cu prevederile ordinului ministrului afacerilor externe emis în condițiile art. 13 alin. (2) din ordonanță.

Art. 21. – (1) Magazine proprii se pot organiza de către organul de valorificare în condițiile în care volumul bunurilor ce urmează să fie vândute asigură continuitate în funcționarea acestora.

(2) Vânzarea bunurilor prin magazine proprii se poate face en détail și/sau angro, la valoarea stabilită de comisia de evaluare.

(3) Vânzarea bunurilor de la locul de depozitare sau de la locul unde acestea se află, în sistem angro, se face pe bază de factură.

(4) Vânzarea bunurilor în sistem angro se poate face cu plata integrală sau eșalonat pe o perioadă de maximum 12 luni. În cazul vânzării în rate persoana fizică sau juridică prezintă o garanție bancară sau scrisoare de garanție bancară reprezentând contravaloarea a 3 rate lunare și plătește, în momentul ridicării bunurilor, minimum 50% din valoarea acestora. Ratele lunare se actualizează în funcție de taxa oficială a scontului stabilită de Banca Națională a României.

(5) În cazul valorificării bunurilor prevăzute la art. 13 persoanele juridice specializate sau persoanele fizice autorizate să comercializeze aceste bunuri virează la bugetul de stat contravaloarea bunurilor, în maximum 5 zile lucrătoare de la data încasării acesteia.

Art. 22. – (1) Bunurile imobile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se valorifică numai prin licitație publică.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1):

a) bunurile imobile grevate de datorii înscrise în pasivul succesoral;

b) bunurile imobile constând în locuințe, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate, dacă aparțin statului, care nu se valorifică în termen de 180 de zile de la data evaluării;

c) bunurile imobile deținute de stat în cotă indiviză.

(3) Bunurile imobile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, grevate de datorii înscrise în pasivul succesoral, pot fi valorificate direct către titularul dreptului de creanță, cu condiția ca acesta să își exprime opțiunea de cumpărare și să ofere prețul stabilit de comisia de evaluare în baza raportului de expertiză tehnică sau de evaluare, în termen de 30 de zile de la data primirii înștiințării în acest sens din partea organului de valorificare. În acest caz, creanța asupra statului, atestată de certificatul de vacanță succesorală, se

stinge prin compensare cu creanța statului asupra cumpărătorului, reprezentând contravaloarea imobilului, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după achitarea de către cumpărător a diferenței în contul 50.85 „Disponibil din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului”.

(4) Diferența dintre contravaloarea imobilului și datoria care grevează imobilul se achită în termen de 60 de zile de la depunerea ofertei de cumpărare. În caz contrar, precum și în cazul în care titularul dreptului de creanță nu și-a exprimat opțiunea de cumpărare în condițiile și termenul de mai sus, se procedează la valorificarea imobilului prin licitație publică. În acest caz, termenul prevăzut la alin. (2) lit. b) curge de la data la care se trece la valorificarea prin licitație publică. Contractul de vânzare-cumpărare se încheie în formă autentică, în termen de 30 de zile de la data achitării diferenței prevăzute mai sus.

(5) Bunurile imobile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, ce provin din succesiuni vacante, constând în locuințe, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate, care nu se valorifică în termen de 180 de zile de la data evaluării, cu respectarea procedurii de valorificare prin licitație publică, pot fi atribuite cu titlu gratuit ministerelor, altor autorități publice centrale și organelor deconcentrate ale acestora, precum și autorităților administrației publice locale, prin hotărâre a Guvernului inițiată de Ministerul Economiei și Finanțelor, la propunerea organelor de valorificare, însoțită de solicitarea instituțiilor interesate, sau direct la solicitarea instituțiilor interesate.

(6) Bunurile imobile deținute de stat în cotă indiviză se valorifică direct către coproprietari, dacă aceștia oferă cel puțin prețul stabilit de comisia de evaluare pe baza raportului de expertiză tehnică sau de evaluare, în termen de 30 de zile de la data înștiințării în acest sens de către organele de valorificare, și achită integral suma în termen de 60 de zile de la data depunerii ofertei de cumpărare. În caz contrar, se procedează la valorificarea imobilului prin licitație publică.

(7) În cazul în care unii dintre coproprietari nu depun oferta de cumpărare în termenul de mai sus, vânzarea directă a cotei deținute de stat se face către cei care au depus oferta. În cazul acestor bunuri imobile nu se aplică termenul prevăzut la alin. (5). Contractul de vânzare-cumpărare se încheie în formă autentică în termen de cel mult 30 de zile de la data achitării sumei prevăzute mai sus.

Art. 23. – (1) Valoarea de pornire a licitației este stabilită de comisia de evaluare.

(2) În vederea organizării licitației se publică în presă anunțuri de vânzare, care trebuie să cuprindă următoarele informații privind organizarea licitației:

a) data, ora și locul organizării licitației;

b) valoarea de pornire a licitației;

c) descrierea bunurilor supuse licitației;

d) pasul licitației, stabilit procentual sau valoric.

Se pot utiliza în plus și alte forme de publicitate.

(3) Publicarea anunțului de vânzare se face în cel mult 10 zile lucrătoare după evaluarea bunurilor.

(4) Licitația publică se desfășoară în minimum 5 zile și maximum 10 zile lucrătoare de la data publicării anunțului de vânzare.

(5) Lista cuprinzând bunurile ce fac obiectul licitației publice se afișează la sediul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, respectiv al administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, începând cu data publicării anunțului de vânzare, iar alte informații necesare se pun la dispoziție celor interesați de către serviciile sau birourile de valorificare.

(6) Lista cuprinzând bunurile care fac obiectul licitației publice poate fi publicată și în presa centrală sau locală, precum și prin internet, pe site-ul Ministerului Economiei și Finanțelor.

(7) Licitarea publică are loc în prezența unei comisii formate din 3 membri, desemnați prin decizie a directorului executiv al Direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București și, respectiv, prin decizie a șefului administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București.

(8) Comisia de licitație verifică îndeplinirea condițiilor de participare la licitație și întocmește lista cuprinzând persoanele acceptate la licitație. Garanția de participare la licitație se depune de către participanții la licitație în contul 50.05 „Disponibil din sume de mandat și sume în depozit ale ministerelor și instituțiilor subordonate”, deschis la unitățile Trezoreriei Statului pe seama direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, respectiv a administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București.

Art. 24. – (1) La licitația publică pot participa atât persoanele fizice, cât și juridice, cu următoarele condiții:

- a) înscrierea la licitație pe baza unei cereri;
- b) plata unei garanții de participare la licitație, reprezentând cel puțin 10% din valoarea de pornire a licitației;
- c) împuternicirea persoanei care îl reprezintă pe ofertant;
- d) pentru persoanele juridice de naționalitate română, copie de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului;
- e) pentru persoanele juridice străine, actul de înmatriculare tradus în limba română și legalizat;
- f) pentru persoanele fizice române, copie de pe actul de identitate;
- g) pentru persoanele fizice străine, copie de pe pașaport sau carte de identitate, după caz;
- h) dovada emisă de creditorii fiscali că nu are obligații fiscale restante.

(2) Licitarea publică se desfășoară în locul, la data și la ora indicate în anunțul de vânzare, dacă sunt cel puțin 2 ofertanți.

(3) Licitarea publică se reia în situația în care nu se prezintă 2 ofertanți sau nu se obține valoarea de pornire a licitației. În aceste situații se întocmește un proces-verbal de desfășurare, semnat de toți membrii comisiei de licitație, iar comisia de evaluare va proceda la reducerea prețului bunurilor licitate, în termen de cel mult 10 zile de la data licitației, prin reducerea prețului de vânzare cu cel mult 50% din cel stabilit inițial.

(4) Data reluării licitației publice se stabilește de către comisia de licitație, în termen de maximum 30 de zile de la data primei licitații.

(5) După reevaluarea bunurilor noua valoare stabilită de comisia de evaluare constituie valoarea de pornire a licitației.

(6) Dacă la a doua licitație publică nu se prezintă niciun ofertant, bunurile pot fi supuse valorificării prin celelalte metode de valorificare.

(7) Dacă la a doua licitație publică se prezintă un singur ofertant și acesta îndeplinește condițiile de participare, el este admis și are loc negocierea prețului de vânzare a bunurilor.

(8) În situația în care nu se obține valoarea de pornire a celei de-a doua licitații publice, inclusiv în cazul negocierii cu un singur ofertant, se întocmește un proces-verbal de desfășurare, semnat de toți membrii comisiei de licitație, și licitația se reia. În această situație comisia de evaluare procedează la reducerea prețului bunurilor supuse licitației, în termen de 10 zile de la data licitației, astfel încât reducerea totală a prețului de vânzare, după cele 3 licitații, să nu depășească 75% din valoarea inițială. Comisia de licitație stabilește data celei de-a treia licitații publice, în termen de cel mult 30 de zile de la data licitației anterioare. În cazul în care la cea de-a treia licitație publică se prezintă un

singur ofertant, se procedează la negocierea prețului de vânzare cu acesta, care nu poate fi mai mic de 25% din valoarea stabilită inițial de comisia de evaluare.

(9) În cazul în care bunurile nu se valorifică nici în urma celei de-a treia licitații publice, se pot utiliza alte metode de valorificare.

(10) Publicarea anunțului de vânzare este obligatorie înaintea fiecărei licitații publice, în aceleași condiții ca și în cazul primei licitații.

(11) Pasul de licitare se stabilește înaintea fiecărei licitații publice, în sumă absolută sau în procente din valoarea de pornire a licitației, de serviciul, biroul sau compartimentul de valorificare din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București ori al administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București.

(12) Plata contravalorii bunurilor se face integral la preluarea acestora de către câștigătorul licitației. În cazul negocierii prețului de vânzare cu un singur ofertant, conform alin. (7) și (8), vânzarea se poate face și în rate, cu garanție bancară reprezentând contravaloarea a trei rate lunare, câștigătorul licitației plătind în momentul preluării bunurilor minimum 50% din valoarea adjudecată. Rata dobânzii se actualizează în funcție de nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României.

(13) După fiecare licitație publică se întocmește un proces-verbal de licitație în care se consemnează rezultatele acesteia și care se semnează de toți membrii comisiei de licitație și de ofertanți. Adjudecatarul primește din partea comisiei de licitație procesul-verbal de licitație.

(14) Garanția depusă de participanții la licitație se restituie în termen de 5 zile lucrătoare de la data încheierii licitației. În cazul adjudecatarului, aceasta se reține în contul prețului sau al sumei de minimum 50% din preț datorate la preluarea bunurilor, în cazul vânzării în rate, organul de valorificare virând garanția în contul 50.85 „Disponibil din valorificarea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului”, deschis la unitățile Trezoreriei Statului ale municipiilor reședință de județ și la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

(15) În cazul neprezentării la licitație, precum și al ofertanților care refuză semnarea procesului-verbal de licitație, garanția nu se restituie, devine venit la bugetul de stat și se virează în contul 20.35.01.03 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate odată cu confiscarea potrivit legii”.

(16) Adjudecatarul este obligat să plătească prețul, diminuat cu contravaloarea garanției, în termen de cel mult 5 zile de la data licitației.

(17) În cazul vânzării în rate conform alin. (12), adjudecatarul este obligat la plata sumei de minimum 50% din preț, diminuată cu valoarea garanției depuse, în termen de cel mult 5 zile de la data licitației.

(18) Procesul-verbal de licitație constituie titlu de creanță asupra adjudecatarului, pentru suma datorată, respectiv prețul diminuat cu garanția depusă. Termenul de plată a obligației este de maximum 5 zile de la data licitației sau termenele stabilite prin procesul-verbal de licitație, în cazul vânzării în rate.

(19) După plata prețului diminuat cu garanția, adjudecatarul preia bunurile în baza documentului „factură”, care constituie și titlu de proprietate asupra acestora, în cazul bunurilor mobile.

(20) În cazul bunurilor imobile, adjudecatarul le preia pe bază de factură după plata prețului, diminuat cu garanția, dar titlul de proprietate îl constituie contractul de vânzare-cumpărare încheiat în formă autentică, în termen de 30 de zile de la plata sumei.

(21) În cazul în care adjudecatarul nu achită suma datorată în vederea preluării bunurilor în maximum 5 zile lucrătoare de la adjudecarea bunurilor, acesta pierde dreptul la restituirea

garanției, iar licitația se reia în cel mult 15 zile lucrătoare de la data adjudecării, cu aceeași valoare de pornire ca și licitația anterioară.

(22) În situația prevăzută la alin. (21), din garanția depusă se vor acoperi, în ordine, cheltuielile ocazionate de organizarea unei noi licitații și diferența de preț, în cazul în care prețul obținut la noua licitație va fi mai mic.

(23) În cazul în care garanția depusă depășește sumele prevăzute la alin. (22), suma rămasă din garanție după acoperirea acestora se virează la bugetul de stat, în contul 20.35.01.03 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate odată cu confiscarea potrivit legii”. În caz contrar, fostul adjudecatar este obligat la plata cheltuielilor ocazionate de organizarea unei noi licitații publice și, după caz, a diferenței de preț rămase neacoperite din garanția depusă.

(24) În situația prevăzută la alin. (21), adjudecatarul datorează majorări de întârziere pentru neachitarea obligației față de bugetul de stat, stabilită prin procesul-verbal de licitație, conform alin. (18), până la stingerea creanței. În acest caz, creanța se stinge prin achitarea contravalorii bunurilor de către noul adjudecatar, precum și a diferenței de preț de către vechiul adjudecatar, dacă este cazul.

(25) În situația prevăzută la alin. (21), adjudecatarul poate intra în posesia bunurilor achitând suma prevăzută la alin. (16), împreună cu majorările de întârziere aferente și cheltuielile ocazionate de organizarea următoarei licitații, rămase neacoperite din garanție, dacă este cazul, până cu o zi înainte de data organizării acesteia. În acest caz noua licitație nu va mai avea loc.

(26) Dacă adjudecatarul care nu a achitat în termen suma datorată nu procedează conform alin. (25), nu are dreptul de a participa la următoarea licitație.

(27) În cazul reluării licitației conform alin. (21), comisia de licitație stabilește sumele datorate de primul adjudecatar, respectiv diferența de preț și cheltuielile ocazionate de organizarea licitației, rămase neacoperite de garanția depusă. Aceste sume se consemnează în procesul-verbal de licitație, care se comunică și primului adjudecatar.

(28) Majorările de întârziere prevăzute la alin. (24) se stabilesc conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 25. – (1) Bunurile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se valorifică și în regim de consignatie, precum și prin societăți comerciale tip consignatie, pe baza principiului licitării comisionului în cadrul limitei de 0,5–25% din valoarea bunurilor.

(2) Licitarea comisionului se poate face la începutul anului sau ori de câte ori este necesar, cu condiția ca la stabilirea acestuia comisia de licitație să aibă în vedere criteriile stabilite la alin. (3).

(3) La stabilirea comisionului comisia de licitație trebuie să aibă în vedere următoarele criterii, după caz:

- volumul de marfă care poate fi preluat pentru valorificare;
- vadul comercial al consignatarului;
- respectarea obligațiilor privind plata contravalorii bunurilor sau plata în avans.

(4) Consignatarul vinde bunurile preluate la prețul stabilit de comisia de evaluare fără TVA, care include și comisionul, la care se adaugă TVA-ul aferent.

(5) Plata contravalorii bunurilor vândute se face integral sau pe măsura vânzării, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data vânzării.

(6) Pentru nevărsarea la termen a sumelor încasate din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, organele de valorificare calculează majorări de întârziere, potrivit legislației fiscale în materie.

Art. 26. – (1) Bunurile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se valorifică și prin intermediul burselor de mărfuri, în baza prevederilor legale în acest sens.

(2) Titlurile de valoare intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se valorifică pe piața valorilor mobiliare conform legislației în vigoare.

Art. 27. – Dacă în termen de 150 de zile de la prima reevaluare a bunurilor acestea nu se valorifică prin modalitățile prevăzute la art. 8 din ordonanță sau nu se atribuie cu titlu gratuit, se poate proceda la:

- valorificarea prin unitățile de colectare și valorificare a deșeurilor;
- dezmembrarea bunurilor și valorificarea componentelor rezultate, inclusiv a ambalajelor, după caz;
- distrugerea bunurilor sau a componentelor acestora.

Art. 28. – (1) Bunurile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului pot fi valorificate prin intermediul altor organe de valorificare din structura Ministerului Economiei și Finanțelor, la propunerea serviciului sau a biroului de valorificare, în baza deciziei directorului executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București ori a șefului administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București.

(2) Lista bunurilor greu vandabile, cuprinzând denumirea, felul și natura fiecărui bun, unitatea de măsură, cantitatea, valoarea stabilită de comisia de evaluare, proveniența, marca, seria, anul de fabricație, starea fizică și baza legală de trecere în proprietatea privată a statului, se transmite trimestrial spre analiză organelor de valorificare din structura Ministerului Economiei și Finanțelor.

(3) În cazul în care alte organe de valorificare își manifestă interesul față de preluarea, în vederea valorificării, a bunurilor respective, se încheie un protocol între conducătorii organelor de valorificare respective. Din sumele încasate din valorificarea acestor bunuri se acoperă toate cheltuielile aferente valorificării, iar diferența se varsă la bugetul de stat de către organul de valorificare.

CAPITOLUL VI

Atribuirea, cu titlu gratuit, a unor categorii de bunuri intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului

Art. 29. – (1) Ministerul Economiei și Finanțelor poate transmite sau, după caz, poate propune Guvernului transmiterea cu titlu gratuit a unor bunuri intrate în proprietatea privată a statului unor persoane fizice sau juridice, astfel:

- Secretariatului General al Guvernului – autovehicule, ambulanțe sanitare cu dotările aferente, ambarcațiuni și motoare atașabile acestora.

Repartizarea acestor bunuri se face de către o comisie interministerială care va funcționa pe lângă Secretariatul General al Guvernului, constituită prin decizie a primului-ministru, formată din reprezentanți ai Secretariatului General al Guvernului, Ministerului Economiei și Finanțelor, Ministerului Internelor și Reformei Administrative, Ministerului Apărării, Ministerului Justiției, Ministerului Transporturilor și ai Cancelariei Primului-Ministru.

Transmiterea cu titlu gratuit a acestor bunuri se face prin comunicare periodică Secretariatului General al Guvernului, pe baza datelor centralizate de la direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, precum și de la administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București.

Direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, și administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București au obligația de a comunica lunar Ministerului Economiei și Finanțelor situația nominală privind autovehiculele, ambulanțele sanitare cu dotările aferente,

ambarcațiunile și motoarele atașabile acestora, intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, până la data de 5 a lunii următoare, conform anexei nr. 1.

Înscrierea în situația lunară înaintată Ministerului Economiei și Finanțelor trebuie să cuprindă numai autovehiculele, ambulanțele sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunile și motoarele atașabile acestora, care au o situație clară din punct de vedere juridic, în sensul că au intrat definitiv în proprietatea privată a statului. Situațiile lunare cuprind autovehiculele care sunt în stare de funcționare și corespund din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile publice, conform legislației în vigoare. Se înscriu în situațiile lunare și autovehiculele care nu se încadrează în prevederile privind emisiile poluante, dar îndeplinesc celelalte condiții prevăzute de lege pentru a circula pe drumurile publice.

În raportul de expertiză tehnică se precizează în mod expres dacă autovehiculul corespunde din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile publice și dacă se încadrează în prevederile legale privind emisiile poluante, precum și gradul de uzură.

Cererile de atribuire cu titlu gratuit a autovehiculelor, ambulanțelor sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunilor și motoarelor atașabile acestora se depun la Secretariatul General al Guvernului.

Comisia interministerială va elabora un regulament de organizare și funcționare a acesteia, în care să se prevadă atribuțiile ce îi revin cu privire la repartizarea cu titlu gratuit a autovehiculelor, ambulanțelor sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunilor și motoarelor atașabile acestora.

Comisia interministerială analizează cererile de atribuire gratuită a autovehiculelor, ambulanțelor sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunilor și a motoarelor atașabile acestora și repartizează aceste bunuri în administrarea ministerelor, autorităților publice centrale și locale, în limita normativelor de dotare a acestora, precum și unităților de cult și Societății Naționale de Cruce Roșie din România.

Prin regulamentul de organizare și funcționare a comisiei interministeriale se stabilește modul de soluționare a cererilor de atribuire gratuită a autovehiculelor, ambulanțelor sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunilor și a motoarelor atașabile, nerezolvate.

Secretariatul General al Guvernului comunică Ministerului Economiei și Finanțelor, după fiecare ședință a comisiei interministeriale, situația privind autovehiculele, ambulanțele sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunile și motoarele atașabile acestora, care au fost atribuite gratuit, precum și situația celor neatribuite gratuit.

Predarea autovehiculelor către instituțiile cărora le-au fost atribuite și valorificarea celor neatribuite de către organul de valorificare se efectuează pe baza comunicării exprese a Ministerului Economiei și Finanțelor.

Transmiterea comunicărilor de Ministerul Economiei și Finanțelor atât către beneficiari, cât și către organele de valorificare se va face în termen de 15 zile de la data primirii comunicării de la Secretariatul General al Guvernului.

Transmiterea de către beneficiari a acceptului sau refuzului se va face în termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării. În caz contrar, bunurile se consideră refuzate.

Pentru autovehiculele intrate în proprietatea privată a statului, repartizate cu titlu gratuit, care nu se încadrează în prevederile legale privind emisiile poluante, omologarea individuală se face prin exceptare individuală, conform prevederilor Ordinului ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.132/2005 pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea individuală, eliberarea cărții de identitate și certificarea autenticității vehiculelor rutiere – RNTR 7.

Datele tehnice care trebuie comunicate Ministerului Economiei și Finanțelor pentru autovehicule, ambulanțe sanitare cu dotările aferente, ambarcațiuni și motoare atașabile acestora sunt prevăzute în anexa nr. 1.

Expertiza tehnică și evaluarea autovehiculelor, ambulanțelor sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunilor și motoarelor atașabile acestora, intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, se efectuează de către experți tehnici sau evaluatori autorizați;

b) creșelor, grădinițelor, centrelor de plasament și centrelor de primire a copilului, căminelor de bătrâni, cantinelor pentru săraci, azilurilor, spitalelor, școlilor, bibliotecilor, instituțiilor de cult, persoanelor cu handicap, Societății Naționale de Cruce Roșie din România, precum și persoanelor fizice care au avut de suferit de pe urma calamităților naturale, la propunerea organelor de valorificare.

Direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, precum și administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București pot atribui cu titlu gratuit bunuri în valoare de până la 10.000 lei/beneficiar.

Pentru bunurile ce sunt atribuite cu titlu gratuit, în valoare de peste 10.000 lei/beneficiar, direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, precum și administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București înaintează Ministerului Economiei și Finanțelor propuneri concrete și motivate, care vor cuprinde beneficiarii bunurilor și lista bunurilor atât cantitativ, cât și valoric. În vederea atribuirii cu titlu gratuit, bunurile vor fi retrase de la valorificare.

Se pot atribui cu titlu gratuit bunuri în valoare de peste 10.000 lei/beneficiar și în baza unei cereri înaintate direct Ministerului Economiei și Finanțelor. În această situație Ministerul Economiei și Finanțelor va solicita listele cu bunuri, atât cantitativ, cât și valoric, de la direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, precum și de la administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București.

c) ministerelor, altor autorități publice centrale, inclusiv organelor deconcentrate ale acestora, precum și autorităților administrației publice locale – echipamente de comunicație, tehnică de calcul și birotică, rechizite, bunuri de folosință îndelungată, inventar gospodăresc, materiale de întreținere și reparații, cu respectarea procedurilor de declarare și de evaluare.

Atribuirea cu titlu gratuit, pentru unitățile administrativ-teritoriale, se face în baza unei cereri adresate direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, precum și administrațiilor finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, pentru bunuri în valoare de până la 10.000 lei/beneficiar, iar pentru bunuri în valoare de peste 10.000 lei/beneficiar, cererea va fi adresată Ministerului Economiei și Finanțelor.

Atribuirea cu titlu gratuit, pentru ministere și alte autorități publice centrale, precum și pentru organele deconcentrate ale acestora, se face în baza unei cereri adresate Ministerului Economiei și Finanțelor;

d) Ministerului Afacerilor Externe – bunuri mobile și imobile aflate în străinătate, prin hotărâre a Guvernului;

e) persoanelor juridice – bunuri intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, care au fost achiziționate din import, în baza unui contract de credit garantat de stat, prin hotărâre a Guvernului;

f) persoanelor juridice care administrează case memoriale, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Economiei și Finanțelor.

(2) Atribuirea cu titlu gratuit a bunurilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) se face cu aprobarea, prin ordin, a ministrului economiei și finanțelor, pentru cele care intră în competența

Ministerului Economiei și Finanțelor, sau prin decizie a directorului executiv al direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, ori prin decizie a șefului administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, pentru cele care intră în competența acestora.

(3) Atribuirea cu titlu gratuit beneficiarilor prevăzuți la alin. (1) lit. b), în cazul în care aceștia nu au personalitate juridică, se poate face organelor sau persoanelor juridice în cadrul sau în subordinea cărora își desfășoară activitatea.

Art. 30. – (1) Autovehiculele, ambulanțele sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunile și motoarele atașabile acestora, care nu îndeplinesc condițiile pentru a fi atribuite cu titlu gratuit Secretariatului General al Guvernului, cele care nu sunt repartizate de comisia interministerială sau cele refuzate de beneficiari, explicit sau prin netransmiterea în termen de 15 zile a acceptului sau refuzului de a le prelua, se valorifică de către direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, și de administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, astfel:

- a) prin licitație publică;
- b) prin vânzare directă de la locul de depozitare sau de la locul unde acestea se află;
- c) prin atribuire cu titlu gratuit;
- d) ca piese componente;
- e) prin unitățile de colectare și valorificare a deșeurilor;
- f) prin distrugere.

(2) Atribuirea cu titlu gratuit în condițiile art. 29 alin. (1) lit. b) se poate face direct, fără parcurgerea etapelor de valorificare, dar cu respectarea procedurii de evaluare a bunurilor.

(3) Dacă bunurile nu sunt preluate în termen de 60 de zile de la data aprobării atribuirii cu titlu gratuit, vor urma procedura de valorificare sau pot fi atribuite unui alt beneficiar.

CAPITOLUL VII

Competențele și obligațiile organelor de valorificare, obligațiile persoanelor juridice sau fizice care primesc spre valorificare bunuri intrate în proprietatea privată a statului

Art. 31. – Organele de valorificare au următoarele competențe și obligații:

a) propun Ministerului Economiei și Finanțelor transmiterea cu titlu gratuit a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, pentru valori mai mari de 10.000 lei/beneficiar;

b) verifică dacă sumele rezultate din valorificarea bunurilor se varsă în termen la bugetul de stat; în caz contrar se iau măsuri de realizare a creanțelor bugetare, conform legislației fiscale în vigoare;

c) transmit debitele constatate organelor de executare silită în vederea aplicării măsurilor de executare silită, în baza titlurilor executorii care sunt, în condițiile legii, după caz:

1. procesul-verbal al comisiei de inventariere, în cazul bunurilor găsite lipsă la inventar la consignatari;

2. procesul-verbal de constatare în cazul bunurilor lăsate în custodie, găsite lipsă;

3. procesul-verbal al comisiei de licitație în cazul neachitării la termen a obligațiilor rezultate din adjudecarea bunurilor la licitație;

4. actele de constatare a majorărilor de întârziere, pentru obligațiile neachitate la termen;

5. contractul de vânzare-cumpărare, în cazul neachitării la termen a ratelor rezultate din vânzarea în rate a bunurilor;

6. alte documente care atestă dreptul de creanță al statului și depășirea termenelor de plată, conform art. 5 alin. (6) și (7) și art. 11, inclusiv contractele de împrumut sau alte acte atestând

drepturi de creanță, precum și certificatele de vacanță succesorală, în baza cărora creanțele devin ale statului;

d) întocmesc documentația în vederea valorificării bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, prin bursele de mărfuri și pe piața valorilor mobiliare;

e) controlează dacă persoanele juridice și fizice care au preluat spre valorificare bunuri intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului le păstrează în bune condiții;

f) asigură, a preluarea autovehiculelor, ambulanțelor sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunilor și motoarelor atașabile acestora, sigilarea acestor bunuri;

g) raportează lunar Ministerului Economiei și Finanțelor situația privind autovehiculele, ambulanțele sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunile și motoarele atașabile acestora intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, conform anexei nr. 1;

h) raportează trimestrial Agenției Naționale de Administrare Fiscală situația generală privind bunurile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, conform anexei nr. 2, până la data de 20 a lunii următoare încheierii trimestrului. Anexa nr. 2 va fi însoțită de o informare privind următoarele aspecte: modul de funcționare a comisiilor de evaluare și a comisiilor de distrugere a bunurilor, vărsarea în termen la bugetul de stat a sumelor datorate, penalizări de întârziere calculate pentru nevărsarea în termen a sumelor la bugetul de stat, nivelul TVA-ului și al drepturilor vamale de import, aferente bunurilor valorificate, după caz, nivelul comisiunilor negociate cu societățile tip consignație pentru valorificarea bunurilor, lista detaliată cuprinzând bunurile greu vandabile și categoriile de cheltuieli, precum și alte aspecte semnificative privind acțiunea de valorificare;

i) organizează evidența bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului și a sumelor obținute din valorificarea acestora, potrivit normelor legale în vigoare;

j) organizează evidența strictă a proceselor-verbale de predare-primire pe deținătorii de la care s-au primit bunurile și pe persoanele fizice sau juridice prin care se face valorificarea;

k) organizează evidența proceselor-verbale de evaluare întocmite de comisia de evaluare.

Art. 32. – Persoanele juridice sau fizice care primesc spre valorificare bunuri intrate în proprietatea privată a statului au următoarele obligații:

a) să trimită reprezentantul lor pentru a prelua bunurile ori de câte ori sunt înștiințate de organele de valorificare;

b) să semneze de primirea bunurilor avizul de însoțire a mărfii, aplicând și ștampila unității, după caz;

c) să înregistreze în evidențele proprii bunurile respective în ziua primirii;

d) să organizeze evidența bunurilor primite pe fiecare aviz de însoțire a mărfii;

e) să anexeze documentului de plată un borderou cuprinzând lista cu bunurile vândute, prețul unitar, cantitatea, valoarea, seria și numărul avizului de însoțire a mărfii pe baza căruia au preluat bunurile;

f) să asigure conservarea bunurilor în cele mai bune condiții, având grijă să nu fie înlocuite până la vânzare cu altele de calitate inferioară și să nu se altereze sau să se deterioreze din cauza condițiilor de întreținere necorespunzătoare;

g) să expună în permanență bunurile respective spre vânzare și să ia cele mai eficiente măsuri pentru ca aceste bunuri să fie vândute în cel mai scurt timp;

h) să vireze sau să depună în numerar contravaloarea bunurilor, respectiv prețul stabilit de comisia de evaluare, din care se deduce comisionul, în termen de cel mult 5 zile de la vânzarea bunurilor, în contul 50.85 „Disponibil din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului”.

CAPITOLUL VIII

Procedura de distrugere a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului

Art. 33. – (1) Bunurile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului și preluate de organele de valorificare, care în intervalul celor 180 de zile au devenit necomercializabile, precum și cele care nu au putut fi valorificate sau atribuite cu titlu gratuit, inclusiv componentele rezultate din dezmembrare, care nu au fost predate unităților de colectare și de valorificare a deșeurilor, se pot distruge sub supravegherea comisiei de distrugere.

(2) De asemenea, pot fi distruse și bunurile pentru care volumul acestora (valoric) nu justifică angajarea cheltuielilor în vederea valorificării.

(3) În cazul bunurilor necomunitare intrate în proprietatea privată a statului prin autoritatea vamală, pentru care aceasta comunică drepturi de import în sume fixe aplicabile la unitatea de cantitate, dacă prețul stabilit conform art. 15 alin. (1) nu asigură cel puțin plata drepturilor de import și a celorlalte cheltuieli de valorificare preconizate, bunurile se distrug.

(4) Comisia de distrugere este formată din 5 membri: 2 reprezentanți ai organului de valorificare, desemnați din cadrul compartimentului, biroului sau al serviciului de valorificare bunuri, un reprezentant din partea inspectoratului județean de poliție sau al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, un reprezentant al oficiului județean pentru protecția consumatorilor sau al Oficiului pentru Protecția Consumatorilor al Municipiului București și un reprezentant al agenției județene pentru protecția mediului.

(5) În cazul în care în cadrul compartimentului, biroului sau serviciului nu sunt încadrați cel puțin 2 salariați, directorul executiv sau șeful administrației vor desemna un salariat din cadrul altui compartiment, birou sau serviciu din instituție.

Art. 34. – (1) Distrugerea bunurilor dovedite că aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală se face de către o comisie numită de titularul dreptului, având următoarea componență:

a) un reprezentant al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București ori al administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, după caz, care are atribuții de valorificare bunuri;

b) un reprezentant al deținătorului;

c) un reprezentant al inspectoratului general de poliție județean sau al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București;

d) un reprezentant al oficiului județean pentru protecția consumatorilor sau al Oficiului pentru Protecția Consumatorilor al Municipiului București;

e) un reprezentant al agenției județene pentru protecția mediului.

(2) Titularul dreptului de proprietate intelectuală va numi, la propunerea instituțiilor reprezentate în comisie, câte un membru supleant, care va înlocui membrul plin când acesta nu este disponibil.

(3) Membrii comisiei prevăzute la alin. (1) primesc o indemnizație fixă lunară cel puțin egală cu indemnizația stabilită prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, pentru membrii comisiilor prevăzute la art. 1 alin. (3), art. 6 alin. (4) și art. 7 alin. (2) din ordonanță.

(4) Indemnizația prevăzută la alin. (3) este plătită de titularul dreptului de proprietate intelectuală, cu condiția întrunirii comisiei cel puțin o dată pe lună. Indemnizația se plătește cel târziu în data întrunirii comisiei. În cazul participării la distrugere a membrului supleant, acesta primește aceeași indemnizație. Dacă într-o lună comisia de distrugere se întrunește de mai multe ori, iar la distrugere participă, în mod justificat, atât membrul plin, cât și cel supleant, ambii vor primi indemnizația.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

(5) Totalitatea cheltuielilor de distrugere, în cazul bunurilor distruse de comisia prevăzută la alin. (1), se suportă de către titularul dreptului de proprietate intelectuală, cu excepția celor prevăzute la art. 7 alin. (7) din ordonanță.

Art. 35. – (1) Comisia de distrugere stabilește, în funcție de natura bunurilor respective, locul unde urmează să fie distruse acestea, putându-se apela și la serviciile unor unități specializate în acest gen de activitate.

(2) După distrugerea bunurilor comisia de distrugere încheie un proces-verbal de distrugere, în 3 exemplare semnate de toți membrii comisiei, precum și de unitatea specializată, după caz.

(3) Data întrunirii comisiei de distrugere se stabilește prin decizie a directorului executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, a șefului administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București sau a titularului dreptului de proprietate intelectuală, după caz.

(4) Prezența tuturor membrilor comisiei de distrugere la operațiunea de distrugere este obligatorie, iar dacă un membru este absent, înlocuitorul acestuia este numit prin decizie a directorului executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, a șefului administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București ori, după caz, a titularului dreptului de proprietate intelectuală.

(5) Procesul-verbal de distrugere este avizat de directorul executiv al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, de șeful administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București sau de conducătorul titularului dreptului de proprietate intelectuală.

(6) În funcție de importanța operațiunii de distrugere se pot efectua înregistrări video fie cu aparatura proprie, fie prin apelarea la serviciile unor persoane fizice sau juridice specializate.

(7) Membrii comisiei de distrugere primesc, fiecare, o indemnizație lunară fixă, stabilită prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, cu condiția întrunirii comisiei cel puțin o dată pe lună. Indemnizația se indexează anual cu indicii de inflație și se acoperă din veniturile încasate din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.

(8) În situația în care comisia de distrugere se întrunește de mai multe ori pe lună, iar la aceasta participă atât membrul plin, cât și membrul supleant, membrul supleant va primi o indemnizație lunară la nivelul stabilit pentru membrul plin prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, cu condiția motivării absenței membrului plin.

CAPITOLUL IX

Veniturile încasate și cheltuielile aferente bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului

Art. 36. – (1) Veniturile încasate din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, precum și veniturile încasate în urma valorificării bunurilor confiscate de către autoritățile administrației publice locale se colectează în contul 50.85 „Disponibil din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului”, deschis pe numele direcțiilor generale ale finanțelor publice județene la unitățile Trezoreriei Statului ale municipiilor reședință de județ și pe numele Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București. În cazul încasării contravalorii bunurilor respective în numerar sumele se depun la casieria Trezoreriei Statului în prima zi lucrătoare de la încasare.

(2) Din sumele colectate direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, precum și administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București acoperă,

pe bază de documente legale, cheltuielile efectuate în vederea valorificării bunurilor respective și rețin cota de 1% aferentă bunurilor confiscate de organele de poliție, care se virează Ministerului Internelor și Reformei Administrative pentru recompensarea polițiștilor, potrivit dispozițiilor art. 54 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, având obligația ca în termen de 5 zile lucrătoare de la încasare să vireze disponibilitățile rămase, după caz:

a) în contul bugetului de stat 20.35.01.03 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate odată cu confiscarea potrivit legii”;

b) în contul bugetului de stat 20.35.01.06 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate ca urmare a săvârșirii infracțiunilor la regimul drogurilor și precursorilor”;

c) în contul 21.35.02.03 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate odată cu confiscarea potrivit legii” pentru sumele destinate bugetelor locale.

Art. 37. – (1) Pentru cheltuielile efectuate în vederea valorificării bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului după virarea la bugetul de stat a disponibilităților rezultate din valorificare sau pentru care sumele disponibile în contul 50.85 nu sunt suficiente, se prezintă documente justificative, procedându-se astfel:

a) direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, precum și administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București întocmesc un referat în care vor fi consemnate, pe bază de documente justificative, sumele care urmează să fie restituite din contul bugetului de stat în contul 50.85 „Disponibil din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului”. Referatul este semnat de directorul executiv al direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, precum și de șeful administrației finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București și va purta viza de control financiar preventiv propriu;

b) unitățile Trezoreriei Statului restituie suma totală aprobată în referat din contul bugetului de stat 20.35.01.03 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate odată cu confiscarea potrivit legii” sau, după caz, 20.35.01.06 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate ca urmare a săvârșirii infracțiunilor la regimul drogurilor și precursorilor” în contul 50.85 „Disponibil din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului”;

c) după alimentarea contului 50.85 „Disponibil din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului”, direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, precum și administrațiile finanțelor publice de sector din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București dispun plățile legale către beneficiari.

(2) Veniturile încasate din valorificarea bunurilor confiscate de către autoritățile administrației publice locale se fac venit la bugetul local, după deducerea cheltuielilor cu valorificarea efectuate conform legislației în vigoare și a unui comision de 20% din veniturile rămase după deducerea cheltuielilor cu valorificarea. Comisionul se virează în contul bugetului statului 20.35.01.03, în termen de 5 zile de la încasare.

(3) În situația în care nivelul veniturilor încasate din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului nu asigură acoperirea cheltuielilor necesare în vederea valorificării acestora, diferența va fi acoperită de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Economiei și Finanțelor.

(4) În situația în care nivelul veniturilor încasate din valorificarea bunurilor confiscate de către autoritățile administrației publice locale nu asigură acoperirea cheltuielilor

necesare în vederea valorificării acestora, diferența este acoperită din veniturile datorate bugetului local.

Art. 38. – (1) Diferența de cheltuieli neacoperită din veniturile încasate din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se acoperă din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Economiei și Finanțelor, respectiv de la capitolul 54.01 „Alte servicii publice generale”, subcapitolul 54.01.50 „Alte servicii publice generale”.

(2) Cheltuielile de delegare (transport, cazare și indemnizația de delegare) pentru membrii comisiilor de distrugere, preluare și distrugere, evaluare vor fi plătite de instituția care i-a desemnat.

Art. 39. – (1) În categoria cheltuielilor prevăzute la art. 37 și 38 se cuprind cheltuielile efectuate în vederea valorificării bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, de la preluarea acestora până la valorificarea, atribuirea gratuită sau distrugerea lor, respectiv cheltuielile privind sortarea, manipularea, transportarea, depozitarea, conservarea, analiza, fotografierea, filmarea, marcarea, etichetarea și expertizarea, inclusiv cele efectuate pentru stabilirea bunurilor care îndeplinesc condițiile de comercializare, asigurarea garanției pentru bunurile de folosință îndelungată, evaluarea, licitațiile, publicitatea, dezmembrarea, distrugerea, precum și cele cu dotarea cu mijloace auto pentru desfășurarea în condiții optime a activității de valorificare, restituirea sumelor încasate greșit sau fără bază legală, a contravalorii bunurilor intrate, greșit sau fără bază legală, în proprietatea privată a statului, precum și indemnizațiile membrilor comisiilor prevăzute la art. 1 alin. (3), art. 6 alin. (3) și art. 7 alin. (2) din ordonanță și cotele pentru constituirea fondului de stimulente, conform reglementărilor în vigoare.

(2) În categoria cheltuielilor prevăzute la alin. (1) se cuprind și cheltuielile efectuate cu valorificarea bunurilor prin magazine proprii, respectiv: cheltuieli cu pregătirea magazinului conform cerințelor legale în vigoare, cheltuieli cu dotarea magazinului, respectiv cu mobilier, casă de marcat, obiecte de inventar, cheltuieli cu întreținerea, paza sau cu sistemele de asigurare a pazei, cu mijloacele de transport ale magazinului, precum și cheltuielile cu salarizarea și școlarizarea personalului care deservește activitatea magazinului.

(3) În categoria cheltuielilor prevăzute la alin. (1) se cuprind și următoarele categorii de cheltuieli privind valorificarea bunurilor imobile care provin din succesiuni fără moștenitori legali sau testamentari:

a) cheltuieli privind inventarierea și preluarea acestor bunuri;

b) cheltuieli ce grevează asupra bunurilor în momentul preluării acestora în vederea valorificării (impozite, taxe, cheltuieli de întreținere, energie, telefon, gaze naturale, datorii înscrise în pasivul succesoral și altele asemenea);

c) taxe și onorarii plătite persoanelor fizice și/sau juridice autorizate;

d) cheltuieli judiciare;

e) cheltuieli pentru îndeplinirea condițiilor de publicitate imobiliară.

(4) În categoria cheltuielilor prevăzute la alin. (1) se cuprind și cheltuielile ocazionate de deschiderea conturilor în valută, de transformarea în lei a sumelor în valută și de restituirea acestora.

(5) În categoria cheltuielilor prevăzute la alin. (1) se cuprind și următoarele categorii de cheltuieli ocazionate de valorificarea metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase:

a) cheltuieli privind analiza, expertizarea și marcarea obiectelor din metale prețioase și/sau pietre prețioase;

b) cheltuieli cu procurarea de bunuri care asigură desfășurarea în bune condiții a activității de valorificare, păstrarea în condiții de siguranță a metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, precum și a celorlalte valori (cântare electronice, casă de bani, cameră de luat vederi, aparat foto digital pentru întocmirea albumului de prezentare a metalelor prețioase etc.).

(6) În categoria cheltuielilor prevăzute la alin. (1) se cuprind și cheltuieli cu procurarea de bunuri pentru aplicarea și buna funcționare a pachetului de programe destinat informatizării activității de valorificare (dotarea serviciilor, birourilor, compartimentelor de valorificare a bunurilor cu echipamente de comunicații, tehnică de calcul și birotică și altele asemenea).

CAPITOLUL X

Restituiri

Art. 40. – (1) Organele de valorificare restituie bunurile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau contravaloarea acestora, în baza hotărârilor judecătorești rămase definitive și irevocabile.

(2) În cazul bunurilor trecute în proprietatea statului în baza unei ordonanțe emise de procuror, restituirea se poate face și în baza unei ordonanțe emise de procuror.

(3) În cazul bunurilor valorificate, restituirea contravalorii acestora se face la nivelul valorii recuperate în urma valorificării.

(4) În cazul bunurilor atribuite cu titlu gratuit, distruse sau al bunurilor care nu se mai află în posesia organului de valorificare și pentru care s-a întocmit documentația în vederea recuperării creanțelor, restituirea contravalorii acestora se face la nivelul valorii stabilite de comisia de evaluare, în vigoare la data atribuirii cu titlu gratuit sau distrugerii, ori al valorii bunurilor pentru care s-a întocmit documentația pentru recuperarea creanțelor.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), în cazul autovehiculelor, ambulanțelor sanitare cu dotările aferente, ambarcațiunilor și motoarelor atașabile acestora, repartizate cu titlu gratuit ministerelor, autorităților publice centrale și locale, în condițiile art. 29 alin. (1), pentru care se constată, ulterior repartizării, că sunt furate și sunt solicitate de proprietarii de drept, și care se mai află în posesia instituțiilor beneficiare ale repartizării cu titlu gratuit la data solicitării, procedura de restituire se stabilește prin ordin comun al ministrului economiei și finanțelor și al ministrului internelor și reformei administrative.

(6) Sumele prevăzute la alin. (3) și (4) pot fi actualizate numai pe bază de hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, care precizează suma de restituit, din care se scad cheltuielile cu valorificarea acestora, cu excepția situației prevăzute la art. 6 alin. (8) din ordonanță.

(7) Restituirea sumelor în valută liber convertibilă confiscate se face de către organele de valorificare, în baza hotărârilor judecătorești rămase definitive și irevocabile sau a unei ordonanțe emise de procuror, însoțite de o cerere de restituire depusă la organul de valorificare în contul căruia deținătorii au depus sumele care urmează a fi restituite și de certificatul de atestare fiscală din care să rezulte că persoana fizică sau juridică de la care s-a dispus confiscarea nu are obligații bugetare neachitate. Sumele în valută liber convertibilă confiscate se restituie în lei, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se dispune restituirea sau a ordonanței emise de procuror.

(8) Contravaloarea sumelor în valută neconvertibilă cotelată de Banca Națională a României și depozitată la sucursalele acesteia se restituie de către unitățile Trezoreriei Statului la care a fost virată suma respectivă, pe baza hotărârii judecătorești rămase definitive și irevocabile sau a ordonanței emise de procuror, însoțite de cererea de restituire, precum și de certificatul de atestare fiscală din care să rezulte că persoana fizică sau juridică de la care s-a dispus confiscarea nu are obligații bugetare neachitate. Restituirea sumei în lei încasate de la Banca Națională a României se efectuează, după caz:

a) din contul 20.35.01.03 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate odată cu confiscarea potrivit legii”;

b) din contul bugetului de stat 20.35.01.06 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate ca urmare a săvârșirii infracțiunilor la regimul drogurilor și precursorilor”;

c) din contul 21.35.02.03 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate odată cu confiscarea potrivit legii”, în cazul mijloacelor de plată în valută neconvertibilă cotelată de Banca Națională a României, confiscate de organele administrației publice locale.

(9) Contravaloarea în lei a mijloacelor de plată în valută neconvertibilă cotelată, care fac obiectul restituirii, se calculează la cursul de referință al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se dispune restituirea sau a ordonanței emise de procuror.

(10) Valuta neconvertibilă necotelată de Banca Națională a României, depozitată la sucursalele Băncii Naționale a României, care nu a putut fi valorificată de Banca Națională a României, poate fi restituită ca atare.

Art. 41. – (1) Organele de valorificare restituie bunurile sau contravaloarea acestora numai în cazul bunurilor care le-au fost predate de către deținători. În celelalte cazuri, restituirea este de competența deținătorilor.

(2) Restituirea contravalorii în lei a sumelor confiscate în valută liber convertibilă este de competența organelor de valorificare numai în cazul depunerii lor în conturile deschise pe seama acestora și declarării de către deținători conform art. 6 alin. (1). În caz contrar, restituirea sumelor este de competența deținătorilor.

(3) Restituirea mijloacelor de plată în lei este de competența organelor de valorificare numai în cazul depunerii lor în contul 50.85 „Disponibil din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului”, deschis la unitățile Trezoreriei Statului ale municipiilor reședință de județ și la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București, și declarării acestora potrivit art. 7. În caz contrar, restituirea sumelor este de competența deținătorilor.

(4) Contravaloarea în lei a bunurilor și a sumelor în valută liber convertibilă, precum și mijloacele de plată în lei intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se restituie din contul 50.85 „Disponibil din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului”, deschis la unitățile Trezoreriei Statului ale municipiilor reședință de județ și la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București, și intră în categoria cheltuielilor de valorificare.

(5) În cazul în care beneficiarul restituirii înregistrează obligații restante față de bugetele ale căror creanțe sunt administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor, acestea se vor compensa cu suma de restituit, până la concurența celei mai mici sume, conform prevederilor art. 112 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Diferențele de curs nefavorabile aferente sumelor în valută confiscate restituite, precum și sumele rezultate din actualizarea prin hotărâri judecătorești sau ordonanțe emise de procurori a valorii bunurilor și sumelor confiscate se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Economiei și Finanțelor, respectiv din bugetul de la capitolul 54.01 „Alte servicii publice generale”, subcapitolul 54.01.50 „Alte servicii publice generale”, în situația neacoperirii acestora din veniturile încasate.

(7) Sumele incluse în fondul de stimulare, aferente contravalorii bunurilor valorificate, restituite în temeiul hotărârilor judecătorești rămase definitive și irevocabile sau al ordonanțelor emise de procurori, se deduc din fondul de stimulare constituit în perioada următoare pentru același beneficiar.

CAPITOLUL XI

Preluarea, evaluarea, utilizarea, valorificarea, casarea sau distrugerea, după caz, a bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, cuprinse în art. 5 alin. (2) din ordonanță

Art. 42. – (1) Deținătorii bunurilor prevăzute la art. 5 alin. (2) din ordonanță vor proceda la inventarierea acestora și vor lua măsuri de păstrare și de conservare corespunzătoare până la predarea lor efectivă organelor specializate ale statului.

(2) Predarea-primirea bunurilor prevăzute la alin. (1) se va face de îndată, în baza unui proces-verbal încheiat în două exemplare, dintre care unul se păstrează de către deținător, iar celălalt se predă organului specializat al statului.

Art. 43. – Medicamentele, materialele consumabile de utilitate medicală, materialele de natura obiectelor de inventar medicale și aparatura medicală se pun de către deținător la dispoziția Ministerului Sănătății Publice, care stabilește, prin ordin al ministrului, modul de preluare, evaluare, transmitere cu titlu gratuit, comercializare sau, după caz, casarea ori distrugerea acestor bunuri.

Art. 44. – Substanțele și preparatele toxice și foarte toxice se predau gratuit unităților specializate ale ministerelor cu atribuții și răspunderi legale privind regimul acestor bunuri sau, după caz, operatorilor economici autorizați prin lege să desfășoare activitate cu astfel de substanțe și produse. Valorificarea sau, după caz, distrugerea acestora se face în conformitate cu prevederile actelor normative care reglementează regimul acestor substanțe.

Art. 45. – Materialele nucleare și radioactive se predau imediat, cu titlu gratuit, unităților specializate, stabilite de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare.

Art. 46. – (1) Bunurile, documentele sau valorile susceptibile să facă parte din patrimoniul cultural național sau care prezintă valoare documentară, științifică, artistică sau muzeistică se predau de îndată, cu titlu gratuit, Ministerului Culturii și Cultelor, pentru a fi repartizate instituțiilor specializate, potrivit avizului Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(2) Cărțile, publicațiile și alte bunuri culturale de această natură, cu excepția celor prevăzute la alin. (1), se predau de îndată, cu titlu gratuit, Ministerului Culturii și Cultelor, pentru a fi repartizate bibliotecilor publice.

Art. 47. – (1) Documentele și materialele de arhivă se depun de îndată, cu titlu gratuit, la Direcția Generală a Arhivelor Naționale sau la direcțiile județene ori a municipiului București, după caz.

(2) Aprecierea apartenenței documentelor prevăzute la alin. (1) la Fondul Arhivistic Național al României se realizează, în condițiile Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare, de către reprezentanții Arhivelor Naționale, la solicitarea deținătorilor acestor documente.

(3) Documentele prevăzute la alin. (1), care nu fac parte din Fondul Arhivistic Național al României, se transmit de Arhivele Naționale unităților de profil.

(4) Predarea documentelor prevăzute la alin. (1) se va realiza în baza unui proces-verbal de predare-primire care va cuprinde:

a) numărul din registrul de evidență curentă al unităților arhivistice, al deținătorului, unde figurează înscrise documentele;

b) proveniența documentelor – cu trimitere la actele întocmite cu acea ocazie;

c) descrierea amănunțită a documentelor, realizată de către reprezentantul Arhivelor Naționale, care se poate constitui ca inventar anexat la procesul-verbal;

d) specificarea principalelor elemente cuprinse în inventar – totalitatea documentelor cuprinse, datele extreme, felul acestora și denumirea creatorului, după caz, denumirile creatorilor;

e) baza legală de trecere a documentelor în proprietatea privată a statului.

(5) Procesul-verbal se întocmește în două exemplare, dintre care unul rămâne la deținătorul documentelor, iar celălalt se predă unității din structura Arhivelor Naționale, unde se depun documentele, ambele exemplare fiind semnate, parafate pe toate filele și înregistrate la predător și primitor.

Art. 48. – Mijloacele de plată în valută neconvertibilă intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se depun de către deținătorii acestora, în termen de 48 de ore, la Banca Națională a României.

Art. 49. – Valorificarea mijloacelor de plată în valută neconvertibilă cotate de Banca Națională a României intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, preluate de Banca Națională a României, se realizează prin virarea contravalorii în lei a acestora, calculată la cursul de referință al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data decontării, după deducerea cheltuielilor efectuate în vederea valorificării, în termen de 5 zile de la depunerea acestora, după caz:

a) în contul bugetului de stat 20.35.01.03 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate o dată cu confiscarea potrivit legii”;

b) în contul bugetului de stat 20.35.01.06 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate ca urmare a săvârșirii infracțiunilor la regimul drogurilor și precursorilor”;

c) în contul 21.35.02.03 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate o dată cu confiscarea potrivit legii”, în cazul mijloacelor de plată în valută neconvertibilă cotate de Banca Națională a României, confiscate de organele administrației publice locale.

Art. 50. – (1) Armele de foc, munițiile, materiile explozive și bunurile cu specific militar intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se predau imediat, cu titlu gratuit, inspectoratelor de poliție județene și Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, fie pentru completarea dotării unităților Ministerului Internelor și Reformei Administrative – prin organele centrale de planificare a înzestrării – sau a instituțiilor publice asigurate gratuit cu arme de foc și muniții de către Ministerul Internelor și Reformei Administrative – prin Inspectoratul General al Poliției –, fie, după caz, pentru valorificare, potrivit legii, prin unitățile autorizate să le comercializeze ori pentru casare.

(2) Se predau Ministerului Apărării numai armele militare și munițiile aferente acestora, materiile explozive și bunurile cu specific militar care fac obiectul înzestrării exclusive a unităților din structura acestui minister.

(3) Materiile explozive care nu fac obiectul atribuirii, cu titlu gratuit, Ministerului Internelor și Reformei Administrative sau Ministerului Apărării se predau operatorilor economici autorizați să desfășoare activități cu astfel de bunuri, în vederea utilizării, valorificării sau distrugerii conform legii.

(4) Armele de vânatoare, de tir, cu gaze nocive, iritante sau de neutralizare, armele de recuzită, munițiile acestora și armele de panoplie, care nu fac obiectul dotării sau casării, se valorifică prin unitățile autorizate să le comercializeze, după evaluare, conform legii.

(5) Evaluarea bunurilor menționate la alin. (4) se efectuează de comisii numite prin dispoziție a inspectorului general al poliției române, a șefului inspectoratului de poliție județean sau al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, după caz, din care face parte și un reprezentant al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București.

(6) Armele care prezintă valoare istorică, documentară, științifică, artistică sau muzeistică se predau gratuit de către unitățile de poliție care le-au preluat instituțiilor muzeale specializate, potrivit avizului Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(7) În cazurile în care organele Ministerului Internelor și Reformei Administrative identifică ori sunt sesizate despre existența unor materii explozive, dispozitive cu încărcătură explozivă – bombe, mine, grenade, proiectile și altele – sau

mijloace de inițiere a acestora, pot solicita sprijinul organelor de specialitate ale Ministerului Apărării pentru executarea, după caz, a operațiunilor de ridicare, de transport sau de distrugere a acestor materiale, conform dispozițiilor legale.

(8) Obiectele, veșmintele și cărțile de cult se valorifică de instituțiile de cult, conform prevederilor legale în vigoare.

(9) Materialele lemnoase, așa cum sunt definite în Legea nr. 26/1996 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, confiscate, se valorifică de către unitățile silvice și/sau de structurile silvice private, legal autorizate să funcționeze, în conformitate cu prevederile legale în domeniu.

Art. 51. — (1) Sumele obținute ca urmare a valorificării bunurilor prevăzute la art. 5 alin. (2) din ordonanță sunt virate, în termen de 5 zile de la încasare, la bugetul de stat în conturile 20.35.01.03 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate odată cu confiscarea potrivit legii” sau 20.35.01.06 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate ca urmare a săvârșirii infracțiunilor la regimul drogurilor și precursorilor”, după caz, sau la bugetul local în contul 21.35.02.03 „Încasări din valorificarea bunurilor confiscate, abandonate și alte sume constatate odată cu confiscarea potrivit legii”, în cazul bunurilor confiscate de organele administrației publice locale, după deducerea cheltuielilor efectuate conform prevederilor legale în vigoare și a cotei de 1% aplicate asupra disponibilităților rămase care se virează Ministerului Internelor și Reformei Administrative pentru recompensarea polițiștilor, potrivit dispozițiilor art. 54 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, aferentă bunurilor confiscate de polițiști, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) sumele rezultate din valorificarea bunurilor ce intră sub incidența legislației în vigoare privind dreptul exclusiv al cultelor religioase pentru producerea obiectelor de cult, care rămân la dispoziția cultelor religioase.

CAPITOLUL XII

Valorificarea metalelor prețioase și pietrelor prețioase, intrate în proprietatea privată a statului

Art. 52. — Sunt supuse valorificării metalele prețioase și pietrele prețioase intrate în proprietatea privată a statului, pentru care există un document care atestă intrarea, cu titlu definitiv, în proprietatea privată a statului.

Art. 53. — (1) Obiectele din metale și/sau pietre prețioase vor fi evaluate de către comisia de evaluare constituită în baza prevederilor art. 6 alin. (4) din ordonanță.

(2) Reprezentantul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor în comisia de evaluare va fi un specialist în metale prețioase sau, după caz, pietre prețioase desemnat de către aceasta, care va întocmi un raport de evaluare a obiectelor din metale și/sau pietre prețioase evaluate, în care se vor prezenta și fotografiile ale acestora.

(3) Evaluarea obiectelor din metale și/sau pietre prețioase prevăzute la alin. (1) se va face la unitățile Trezoreriei Statului unde au fost depuse, în funcție de prețurile pieței libere, ținându-se seama de vechimea și prelucrarea acestora, în maximum 21 de zile de la data expertizării lor.

(4) În scopul evaluării, obiectele din metale și/sau pietre prețioase vor fi preluate temporar din tezaurul unităților Trezoreriei Statului, pe bază de proces-verbal de predare-primire a grupurilor, care va fi semnat astfel:

a) de comisia constituită la nivelul unităților Trezoreriei Statului;

b) de comisia de evaluare.

(5) Unitățile Trezoreriei Statului vor asigura spațiile corespunzătoare desfășurării activității de evaluare.

(6) Obiectele din metale și/sau pietre prețioase evaluate se depun la tezaurul Trezoreriei Statului în gropuri sigilate, pe bază

de proces-verbal de predare-primire a grupurilor, care se semnează de către comisia de evaluare, pentru predare, și de către comisia constituită la nivelul unităților Trezoreriei Statului, pentru primire.

Art. 54. — În termen de 30 de zile de la evaluare, obiectele din metale și/sau pietre prețioase se predau de către comisia constituită la nivelul unităților Trezoreriei Statului comisiei de evaluare, pe bază de proces-verbal de predare-primire. Comisia de evaluare predă pe bază de proces-verbal de predare-primire obiectele din metale sau pietre prețioase, în vederea valorificării, reprezentantului persoanelor fizice sau juridice autorizate, care asigură și transportul la sediul acestuia.

Art. 55. — (1) Pentru valorificarea obiectelor din metale sau pietre prețioase prevăzute la art. 52 se utilizează metoda vânzării directe.

(2) Obiectele din metale și/sau pietre prețioase prevăzute la art. 52 se valorifică numai către persoanele fizice sau juridice autorizate de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

(3) Valorificarea prin metoda directă se poate face cu plata integrală sau eșalonat, pe o perioadă de maximum 12 luni. În cazul vânzării în rate persoana fizică sau juridică va prezenta o garanție bancară sau scrisoare de garanție bancară reprezentând contravaloarea a 3 rate lunare și va plăti, în momentul ridicării bunurilor, minimum 50% din valoarea acestora. Ratele lunare se actualizează în funcție de dobânda de referință stabilită de Banca Națională a României.

(4) În cazul în care nu se reușește valorificarea bunurilor în urma publicării cel puțin a două anunțuri de vânzare în presă, comisia de evaluare poate proceda la reducerea prețului de vânzare cu cel mult 25%.

(5) În cazul în care după reducerea de preț nu se reușește valorificarea bunurilor în aceleași condiții ca cele prevăzute la alin. (4), comisia de evaluare poate proceda la noi reduceri de preț, cu condiția repetării procedurii prevăzute la alin. (4) înainte de fiecare reducere, până când prețul de vânzare ajunge la 25% din prețul inițial stabilit de comisia de evaluare.

Art. 56. — Organele de valorificare restituie obiectele din metale și/sau pietre prețioase intrate în proprietatea privată a statului sau contravaloarea acestora, la nivelul valorii stabilite de comisia de evaluare în baza unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă sau a unei ordonanțe emise de procuror.

Art. 57. — Metalele prețioase, aliajele acestora și pietrele prețioase intrate în proprietatea privată a statului se valorifică de către direcțiile generale ale finanțelor publice județene în cadrul cărora funcționează unitățile Trezoreriei Statului depozitare, prevăzute în anexa nr. 1 la Normele metodologice privind procedurile de depunere, manipulare și depozitare a metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, considerate bunuri fără stăpân, precum și a celor ridicate în vederea confiscării ori confiscate în condițiile prevăzute de lege, la unitățile Trezoreriei Statului, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 526/2004, cu modificările ulterioare, și se evaluează de către comisiile de evaluare care funcționează în cadrul acestora.

CAPITOLUL XIII

Procedura privind calculul și virarea drepturilor de import aferente bunurilor necomunitare intrate în proprietatea privată a statului prin autoritatea vamală

Art. 58. — (1) În cazul bunurilor prevăzute la art. 11 din ordonanță, autoritatea vamală deținătoare va preciza în borderoul privind bunurile trecute în proprietatea statului, prevăzut la art. 5 alin. (1), pe care îl transmite organelor de valorificare, ratele drepturilor de import aplicabile bunurilor cuprinse în borderou (procentual), precum și, dacă este cazul,

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

sumele în lei datorate în valoare absolută, pe unitate de cantitate, conform prevederilor legale în domeniu.

(2) În cazul în care legislația în domeniu prevede drepturi de import sub forma unor sume fixe în valută, pe unitate de cantitate, autoritatea vamală are obligația să calculeze sumele în lei datorate pe unitate de cantitate și să le comunice organelor de valorificare.

(3) Odată cu borderoul, autoritatea vamală comunică organului de valorificare conturile deschise la Trezoreria Statului, în care acesta să vireze sumele datorate cu titlu de drepturi de import și cota destinată, potrivit legii, constituirii fondului de stimulare a personalului vamal.

Art. 59. – (1) În termen de 5 zile de la încasarea contravalorii bunurilor, indiferent de metoda de valorificare, organele de valorificare calculează sumele datorate cu titlu de drepturi de import, aplicând rata comunicată de autoritatea vamală la valoarea rezultată din valorificarea bunurilor, prin procedeul sutei mărite, și le virează în contul indicat de autoritatea vamală.

(2) În cazul în care drepturile de import comunicate de autoritatea vamală reprezintă o sumă fixă în lei pe unitatea de cantitate, organele de valorificare calculează suma datorată pentru cantitatea valorificată și o virează în contul indicat de autoritatea vamală, în cel mult 5 zile de la încasarea contravalorii bunurilor.

(3) În cazul în care drepturile de import au o componentă procentuală aplicabilă valorii încasate din valorificarea bunurilor și una în sumă absolută pe unitate de cantitate, se procedează astfel:

a) pentru partea care se calculează procentual, se aplică prevederile alin. (1);

b) pentru partea care se calculează pe baza unei sume fixe pe unitatea de cantitate, organele de valorificare calculează suma datorată pentru cantitatea valorificată, o deduc din suma rămasă după deducerea sumei calculate conform lit. a) și virează ambele sume, în cadrul aceluiași termen de 5 zile, în contul indicat de autoritatea vamală.

(4) În același timp organele de valorificare transmit autorității vamale un borderou cuprinzând lista de bunuri valorificate, contravaloarea încasată și drepturile de import aferente, precum

și numărul și data borderoului cu care autoritatea vamală a declarat bunurile.

(5) Valoarea rezultată din valorificarea bunurilor, căreia i se aplică, prin procedeul sutei mărite, rata drepturilor de import, nu include taxa pe valoare adăugată.

Art. 60. – Drepturile de import aferente bunurilor necomunitare intrate în proprietatea privată a statului intră în categoria cheltuielilor de valorificare și se plătesc din contul 50.85 „Disponibil din valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului”.

Art. 61. – După reținerea drepturilor de import din sumele încasate din valorificarea bunurilor, din suma rămasă se suportă celelalte cheltuieli de valorificare, iar sumele rămase se virează la bugetul statului în contul 20.35.01.03.

Art. 62. – (1) Nu se datorează drepturi de import pentru bunurile necomunitare intrate în proprietatea privată a statului prin organele autorității vamale, atribuite cu titlu gratuit sau distruse.

(2) Pentru bunurile necomunitare provenind de la autoritatea vamală distruse în prezența comisiei de distrugere prevăzute la art. 33 alin. (4) sau atribuite cu titlu gratuit, organul de valorificare transmite autorității vamale un exemplar al procesului-verbal de distrugere, respectiv al actului de predare a bunurilor către beneficiarul atribuirii cu titlu gratuit.

CAPITOLUL XIV

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 63. – Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

Art. 64. – În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, comisiile de evaluare prevăzute la art. 14 alin. (7) vor proceda, după caz, la recalcularea prețului de vânzare a bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, aflate în stoc la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, astfel încât prețul de vânzare al bunurilor către consumator, inclusiv TVA-ul și drepturile de import în cazul bunurilor necomunitare intrate în proprietatea privată a statului prin autoritatea vamală, să fie egal cu nivelul anterior al prețului de vânzare.

*ANEXA Nr. 1
la normele metodologice*

Autovehicule, ambulanțe sanitare cu dotările aferente

Nr. crt.	Locul unde se află autovehiculul, ambulanțele sanitare cu dotările aferente, tipul	Marca	Capacitatea cilindrică a motorului (cm ³)	Anul de fabricație	Numărul de kilometri înregistrați la bord	Carburantul folosit	Gradul de uzură	Valoarea stabilită de comisia de evaluare	Alte elemente specifice autovehiculului, ambulanțelor sanitare cu dotările aferente (SS — serie șasiu; SM — serie motor; SC — serie caroserie; culoare etc.)	Observații
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Ambarcațiuni

Nr. crt.	Locul unde se află ambarcațiunea și tipul acesteia	Numărul de bucăți	Lungimea (m)	Lățimea (m)	Înălțimea (m)	Crevace (bucăți)	Gradul de uzură	Valoarea stabilită de comisia de evaluare	Observații
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Motoare atașabile ambarcațiunilor

Nr. crt.	Locul unde se află motoarele atașabile ambarcațiunilor	Denumirea motorului	CP	Seria motorului	Gradul de uzură	Starea tehnică conform fișei tehnice	Valoarea stabilită de comisia de evaluare	Observații
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Categoriile de bunuri	din care valorificate prin:										Total bunuri valorificate	Restituiri de bunuri	Distrugeri de bunuri	Atribuirii gratuite	Sold la sfârșitul trimestrului	Alte date
	Sold la începutul trimestrului	Intrări în cursul trimestrului	Reduceri/majorări de preț +/-	Total bunuri de valorificat	magazine proprii	consignații	vânzare directă	licitație publică	valoare din care: +/-	burse de mărfuri/ piața valori mobiliare						
0	1	2	3 ^{**}	4=1+2+3	5	6	7	8	9 ^{**}	10	11=5+6+7+8+10	12	13	14	15=4+9-11-12-13-14	16 ^{***}
a) Produse alimentare																
b) Confecții și încălțăminte																
c) Aparatură electronică (audio, video etc.)																
d) Bunuri de uz casnic																
e) Echipamente de comunicații, tehnică de calcul și birotică																
f) Succesiuni vacante/donații, din care: — bunuri mobile — bunuri imobile — titluri de valoare																
g) Autovehicule, ambarcațiuni și motoare atașabile																
h) Materiale refozibile și piese de schimb																
i) Sume consemnate																X

0	1	2	3**)	4=1+2+3	5	6	7	8	9**)	10	11=5+6+7+8+10	12	13	14	15=4+9-11-12-13-14	16***)
j) Metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase																
k) Mijloace de plată în valută liber convertibilă																
l) Alte bunuri**)																
Total																
Venituri încasate																X
Cheltuieli efectuate																X
Bunuri greu vandabile																X

*) Se nominalizează bunurile cu pondere semnificativă.

***) Se completează cu diferența în +/- față de valoarea stabilită de comisia de evaluare.

****) Se completează cu veniturile încasate (ct. 50.85) și cheltuielile efectuate în cursul trimestrului de raportat, precum și valoarea stocului de bunuri greu vandabile.

NOTĂ:

1. La coloanele 5, 6, 7, 8 și 10 se va include și valoarea bunurilor găsite lipsă în gestiune, dacă este cazul.
2. Se raportează valorile bunurilor, în care se includ, după caz, TVA-ul, drepturile de import și comisionul consignatarului.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea Regulamentului de constatare, notificare și sancționare a abaterilor de la reglementările emise în domeniul energiei electrice și termice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 21/2002, și a Regulamentului de constatare, notificare și sancționare a abaterilor de la reglementările emise în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 1.231/2004

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. l) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 lit. s) din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. 3 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 410/2007,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 4 la Regulamentul de constatare, notificare și sancționare a abaterilor de la reglementările emise în domeniul energiei electrice și termice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 21/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 11 octombrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, și anexa nr. 3 la Regulamentul de constatare, notificare și sancționare a abaterilor de la

reglementările emise în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 1.231/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 892 din 30 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiesc cu anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Opriș

București, 13 iulie 2007.
Nr. 23.

ANEXĂ

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

Seria ANRE nr. ....

PROCES-VERBAL Nr. .... DE CONSTATARE ȘI SANȚIONARE A CONTRAVENȚIILOR

Încheiat în ziua ..... luna ..... anul ....., în localitatea ....., județul .....

Subsemnatul ....., agent constator împuternicit de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei — ANRE, cu sediul în str. Constantin Nacu nr. 3, sectorul 2, București, având legitimația nr. ...., constat că:

Domnul/Doamna ....., cu domiciliul în localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., ap. ...., județul/sectorul ....., identificat/identificată cu

seria ..... nr. ...., CNP ....., eliberat/eliberată de ..... la data de ..... Persoana juridică ....., cu sediul în localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., ap. ...., județul/sectorul ....., cod unic de înregistrare .....

și nr. de ordine în registrul comerțului ....., reprezentată de ....., cu domiciliul în localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., ap. ...., județul/sectorul ....., identificat/identificată cu ..... seria ..... nr. ...., CNP ....., eliberat/eliberată de ..... la data de .....

a săvârșit următoarele: în data de ....., ora ....., locul .....

Fapta săvârșită constituie contravenție, fiind prevăzută la art. .... alin. .... lit. .... din ....., coroborat cu art. .... alin. .... lit. .... din ....., și sancționată de art. .... alin. .... lit. .... din .....

În consecință, stabilesc sancționarea cu avertisment/amendă în sumă de ..... lei.

(cifre și litere)

Contravenientul are/nu are posibilitatea să achite în termen de 48 de ore de la data comunicării procesului-verbal și a înștiințării de plată jumătate din minimul amenzii, în sumă de ..... lei,

(cifre și litere)

în contul bugetului de stat/local (venituri din amenzi aplicate potrivit prevederilor legale) nr. ...., deschis la .....

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

O copie a chitanței de plată a amenzii va fi depusă la sediul ANRE în termen de 15 zile calendaristice de la data comunicării prezentului proces-verbal.

Semnătura contravenientului (ștampila)

.....

Contravenientul refuză/nu este de față/nu poate să semneze procesul-verbal, lucru confirmat de domnul/doamna ..... domiciliat/domiciliată în localitatea ..... str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., ap. ...., județul/sectorul ....., identificat/identificată cu ..... seria ..... nr. ...., CNP ....., eliberat/eliberată de ..... la data de ....., în calitate de martor.

Alte mențiuni: .....

Contravenientul poate face plângere împotriva prezentului proces-verbal în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia. Plângerea, însoțită de copia procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, va fi depusă la sediul ANRE.

Prezentul proces-verbal a fost încheiat în două exemplare, un exemplar fiindu-i înmănat/comunicat contravenientului.

ÎNȘTIINȚARE DE PLATĂ

Amenda în sumă de ..... lei se achită în termen de 15 zile calendaristice de la data
(cifre și litere)

comunicării procesului-verbal, în contul bugetului de stat/local (venituri din amenzi aplicate potrivit prevederilor legale) nr. ...., deschis la .....

În termen de 15 zile calendaristice de la data comunicării procesului-verbal, aveți obligația să transmiteți o copie a chitanței de plată a amenzii la sediul ANRE din str. Constantin Nacu nr. 3, sectorul 2, București. În același termen împotriva procesului-verbal se poate face plângere. Plângerea, însoțită de copia procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, va fi depusă la sediul ANRE. În cazul neachitării amenzii se va proceda la executarea silită, conform procedurilor legale în vigoare.

Agent constator

Contravenient

Martor

Nume și prenume .....

Semnătura .....

Ștampila

Am primit copia procesului-verbal și

înștiințarea de plată.

Nume și prenume .....

Semnătura .....

Ștampila

Nume și prenume .....

.....

Semnătura .....

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea Catalogului oficial al soiurilor de plante de cultură din România pentru anul 2007

În baza prevederilor art. 31 alin. (1) și ale art. 37 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 266/2002 privind producerea, prelucrarea, controlul și certificarea calității, comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și înregistrarea soiurilor de plante, văzând Referatul de aprobare nr. 277.802 din 28 mai 2007,

având în vedere necesitatea armonizării legislației românești cu Decizia Comisiei 2007/69/CE din 18 decembrie 2006 care autorizează România să amâne aplicarea unor prevederi ale Directivei 2002/53/CE cu privire la comercializarea semințelor unor soiuri din speciile de plante agricole, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 32/167 din 6 februarie 2007, în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 385/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România pentru anul 2007, prezentat în anexa nr. 1*), și Lista soiurilor care au primit derogare pentru comercializare pe teritoriul României până în anul 2009, prezentată în anexa nr. 2*), care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România pentru anul 2007 cuprinde soiurile destinate comercializării în anul 2007.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Decebal Traian Remeș

București, 12 iunie 2007.

Nr. 473.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru vânzări și relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR

O R D I N

pentru aprobarea Normelor tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale în zonele libere și antrepozitele libere

În aplicarea art. 166–181 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar și art. 799–814 din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului Consiliului nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 664 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006,

în temeiul art. 5 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 532/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămilelor,

vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. – Se aprobă Normele tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale în zonele libere și antrepozitele libere, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. – Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Decizia directorului general al Direcției Generale a Vămilelor nr. 177/2003, pentru aprobarea Normelor tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale, evidența

operativă, controlul și supravegherea vamală a mărfurilor care se introduc sau se scot din zonele libere și din porturile care beneficiază de facilitățile prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 131/2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 99/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 și 111 bis din 21 februarie 2003.

Art. 3. – Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Vicepreședintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Gelu Ștefan Diaconu

București, 20 iulie 2007.
 Nr. 7.394.

ANEXĂ

N O R M E T E H N I C E

privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale în zonele libere și antrepozitele libere

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Prezentele norme stabilesc procedurile vamale aplicabile în zonele libere și antrepozitele libere situate pe teritoriul vamal al României.

Art. 2. – În zonele libere și antrepozitele libere se aplică aceleași reguli în materie de reglementări vamale.

Art. 3. – În aplicarea dispozițiilor prezentelor norme, prin termenii următori se înțelege:

a) *zone libere* – părți ale teritoriului României având o suprafață relativ vastă, definite ca destinație vamală pentru mărfuri, în conformitate cu art. 166 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, înființate prin hotărâre a Guvernului la propunerea autorităților administrației publice centrale și locale interesate, cu avizul autorității vamale;

b) *antrepozite libere* – locații strict delimitate prin natura lor, cum ar fi imobilele sau hangarele, situate pe teritoriul României, definite ca destinație vamală pentru mărfuri, în conformitate cu

art. 166 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, înființate la solicitarea operatorilor economici interesați, pe baza autorizației emise de autoritatea vamală;

c) *titular* – persoana căreia i se eliberează o autorizație de antrepozit liber;

d) *operator* – persoana care efectuează o operațiune de depozitare, prelucrare, transformare, vânzare sau cumpărare a mărfurilor în zona liberă sau în antrepozitul liber;

e) *autoritatea vamală de control* – autoritatea vamală competentă cu supravegherea vamală a zonei libere sau a antrepozitului liber.

Art. 4. – Conform art. 4 pct. 15 lit. b) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, introducerea mărfurilor într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber reprezintă o destinație vamală ce nu presupune în mod obligatoriu o acțiune de declarare a mărfurilor.

Art. 5. – În sensul aplicării art. 166 lit. a) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal

comunitar, mărfurile necomunitare aflate în aceste perimetre sunt considerate ca nefiind situate pe teritoriul vamal al Comunității numai în ceea ce privește aplicarea drepturilor de import și a măsurilor de politică comercială la import. Orice alte dispoziții legale naționale sunt aplicabile.

CAPITOLUL II

Înființarea antrepozitelor libere

SECȚIUNEA 2.1

Cererea de autorizare a unui antrepozit liber

Art. 6. – (1) Cererea de autorizare a unui antrepozit liber se face în scris și cuprinde cel puțin următoarele informații:

- a) numele și sediul social al titularului;
- b) justificarea economică a cererii, respectiv avantajele economice ale înființării antrepozitului liber, rezultate dintr-o necesitate reală de depozitare;
- c) prezentarea activității solicitantului;
- d) estimarea anuală cantitativă și valorică a fluxurilor de mărfuri comunitare și necomunitare preconizate a se derula după acordarea autorizației;
- e) locația destinată a fi autorizată ca antrepozit liber, adresa, suprafața, denumirea proprietarului respectivei locații, programul de funcționare;
- f) felul mărfurilor depozitate;
- g) statutul vamal al mărfurilor destinate depozitării în antrepozit liber;
- h) activitățile prevăzute a fi efectuate în antrepozit liber, respectiv felul operațiunilor comerciale sau industriale, cum sunt, de exemplu, vânzările, prestările de servicii și activitățile industriale;
- i) avantajele pe care solicitantul le are în vedere după autorizarea antrepozitului liber în comparație cu depozitarea sub un regim vamal de antrepozit vamal privat (tip D) sau public;
- j) regimurile vamale ce se intenționează a fi utilizate în antrepozit liber;
- k) informații cu privire la numărul estimativ al operatorilor;
- l) măsurile de supraveghere internă avute în vedere de către solicitant.

(2) La cerere se anexează următoarele documente:

- a) certificatul de înmatriculare al persoanei solicitante;
- b) bilanțul contabil pe ultimii 3 ani;
- c) planul antrepozitului liber cu punctele propuse de acces și de ieșire;
- d) planul clădirii locației ce se dorește a fi autorizată ca antrepozit liber;
- e) descrierea evidenței operative ce urmează a fi ținute.

(3) Autoritatea vamală poate solicita orice alte informații sau documente suplimentare celor enumerate la alin. (1) și (2) când se consideră că acestea sunt necesare luării deciziei de acordare a autorizației de antrepozit liber.

Art. 7. – (1) Autorizarea unui antrepozit liber se acordă persoanelor juridice care în anul anterior, calculat din momentul depunerii cererii de autorizare, au derulat operațiuni de comerț exterior cu state terțe, având ca obiect mărfuri necomunitare în valoare de cel puțin 3 milioane de euro.

(2) La verificarea condiției prevăzute la alin. (1) se au în vedere și valorile estimate ale operațiunilor de comerț exterior cu

mărfuri necomunitare, dovedite pe baza contractelor/comenzilor încheiate.

Art. 8. – (1) Cererea de autorizare a unui antrepozit liber se depune la direcția regională pentru accize și operațiuni vamale în a cărei rază de competență se află locația pentru care se solicită autorizarea, denumită în cele ce urmează *autoritate vamală emitentă*.

(2) Un antrepozit liber poate fi autorizat și pentru o parte dintr-o locație, cu condiția ca aceasta să fie împrejmuită și ca zona exterioară contiguă a împrejuririi să nu permită introducerea sau scoaterea de mărfuri prin alte puncte decât cele de intrare și de ieșire.

SECȚIUNEA 2.2

Autorizarea antrepozitelor libere

Art. 9. – (1) În cazul în care cererea și documentele depuse în vederea autorizării sunt complete, autoritatea vamală emitentă solicită autorității vamale competente cu supravegherea vamală a respectivei locații, denumită în cele ce urmează *autoritatea vamală de control*, transmiterea unui raport privind îndeplinirea condițiilor necesare asigurării controlului și supravegherii vamale.

(2) Cu ocazia verificării condițiilor necesare asigurării controlului și supravegherii vamale, autoritatea vamală de control stabilește împreună cu titularul cererii de autorizare punctele de intrare și de ieșire din antrepozit liber.

(3) Rezultatul verificărilor se transmite către autoritatea vamală emitentă, în termen de 10 zile de la data solicitării raportului, pe baza raportului de agreare a antrepozitului liber, al cărui model se găsește în anexa nr. 1.

Art. 10. – (1) Dacă toate condițiile cerute sunt îndeplinite, autoritatea vamală emitentă emite autorizația de antrepozit liber.

(2) Numărul de înregistrare a autorizațiilor este de forma: Y, codul de țară, urmat de codul direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale, seria reprezentând numărul de ordine al autorizației de 4 caractere, acordat din Registrul pentru evidența autorizațiilor de antrepozit liber, și anul, cum ar fi, de exemplu, Y RO BV 0001 07.

Art. 11. – Autorizația cuprinde următoarele:

- a) numele titularului;
- b) mențiuni privind agrearea locației, suprafața, punctele de intrare și de ieșire;
- c) programul de funcționare al antrepozitului liber;
- d) denumirea autorității vamale de control;
- e) felul operațiunilor autorizate a se desfășura în antrepozit liber;
- f) datele de identificare ale operatorilor;
- g) regimurile vamale autorizate a fi acordate în antrepozit liber;
- h) data și semnătura.

Art. 12. – Autorizația cuprinde pe lângă elementele prevăzute la art. 11 și o mențiune expresă privind obligația titularului de a informa autoritatea vamală emitentă a autorizației, precum și autoritatea vamală de control asupra oricărei modificări a elementelor cuprinse în cererea de autorizare a antrepozitului liber.

Art. 13. – (1) Titularului antrepozitului liber îi revine responsabilitatea asigurării întreținerii, securității și pazei locației în cauză, astfel încât mărfurile să nu fie sustrase de la supravegherea vamală.

(2) Autoritatea vamală emitentă transmite copii ale autorizațiilor de antrepozit liber emise către autoritatea vamală de control și Autoritatea Națională a Vănilor.

SECȚIUNEA 2.3

Termenul de valabilitate al autorizației de antrepozit liber

Art. 14. – (1) Autorizația de antrepozit liber se emite pe o durată nelimitată.

(2) Autorizația poate fi anulată sau revocată în conformitate cu art. 8 și 9 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar. Autoritatea vamală emitentă transmite copii de pe deciziile de anulare sau revocare către autoritatea vamală de control și Autoritatea Națională a Vănilor.

SECȚIUNEA 2.4

Respingerea cererii de autorizare a antrepozitului liber

Art. 15. – Când nu sunt îndeplinite condițiile cerute, autoritatea vamală respinge cererea de autorizare, conform art. 6 alin. (3) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

CAPITOLUL III

Modificarea unui element constructiv dintr-o zonă liberă sau antrepozit liber

Art. 16. – Construcția sau modificarea unei clădiri din zona liberă sau dintr-un antrepozit liber trebuie să facă obiectul unei cereri scrise.

Art. 17. – Cererea prevăzută la art. 16 se depune la autoritatea vamală de control a zonei libere sau a antrepozitului liber. Modelul cererii este prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 18. – (1) Autoritatea vamală de control eliberează o autorizație de construire scrisă, cu condiția ca activitatea exercitată în respectiva clădire să nu împiedice exercitarea supravegherii vamale a zonei libere sau a antrepozitului liber, respectiv aplicarea corectă a reglementărilor vamale. Modelul autorizației de construire este prevăzut în anexa nr. 3.

(2) În cazul antrepozitului liber, autoritatea vamală de control transmite o copie a autorizației de construire autorității vamale emitente.

CAPITOLUL IV

Dispoziții privind felul activităților desfășurate în zonele libere și antrepozitele libere

Art. 19. – (1) Exercițarea oricărei activități într-o zonă liberă sau antrepozit liber trebuie notificată în prealabil de către fiecare operator autorității vamale de control. Această notificare se face prin cererea prevăzută la art. 804 din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Regulamentului Consiliului nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

(2) Anumite activități pot fi limitate sau interzise de către autoritatea vamală, ținând cont de:

a) felul mărfurilor supuse activităților, și

b) necesitățile de control care antrenează un cost administrativ disproporționat în raport cu avantajele economice ce rezultă din exercitarea activității în cauză în zona liberă sau antrepozitului liber.

Art. 20. – În aplicarea art. 19 alin. (2) lit. b), autoritatea vamală poate interzice comercializarea cu amănuntul în zonele libere a mărfurilor comunitare către persoanele fizice.

CAPITOLUL V

Evidența operativă

Art. 21. – Evidența operativă trebuie să permită autorității vamale de control să identifice mărfurile comunitare sau necomunitare care se găsesc în zona liberă sau în antrepozitului liber și să urmărească fluxul complet al mărfurilor de la introducere și până la scoaterea acestora.

SECȚIUNEA 5.1

Cererea de aprobare a evidenței operative

Art. 22. – Desfășurarea unei activități într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber este condiționată de aprobarea prealabilă de către autoritatea vamală de control a evidenței operative a mărfurilor.

Art. 23. – Cererea conține următoarele elemente:

a) activitățile care se intenționează a fi exercitate în zona liberă sau antrepozitului liber, cum sunt: depozitarea, prelucrarea, transformarea, vânzarea-cumpărarea, introducerea în circuitul economic al mărfurilor necomunitare;

b) felul și statutul vamal al mărfurilor asupra cărora se vor exercita aceste activități;

c) regimul vamal sub care se vor efectua aceste activități, respectiv perfecționarea activă, admiterea temporară sau transformarea sub control vamal;

d) o descriere detaliată a evidenței operative care urmează a fi ținute.

Art. 24. – Când operatorul folosește pentru ținerea evidenței operative un sistem informatic comun, gestionat de către administrația zonei libere, aprobat în prealabil de autoritatea vamală, acesta trebuie să precizeze în cererea menționată la art. 23 dacă utilizează sistemul informatic comun.

SECȚIUNEA 5.2

Conținutul și structura evidenței operative

Art. 25. – Evidența operativă a mărfurilor cuprinde cel puțin următoarele informații:

a) denumirea comercială a mărfurilor și cantitatea, pentru a permite identificarea acestora;

b) numărul, felul, mărcile și numărul coletelor sau mărcile de identificare a containerelor;

c) localizarea mărfurilor;

d) mențiuni privind documentele de transport și/sau facturile care au însoțit mărfurile până la introducerea lor în zona liberă/antrepozitul liber;

e) mențiuni privind documentele de transport și/sau facturile care au însoțit mărfurile la scoaterea lor din zona liberă/antrepozitul liber;

f) după caz, mențiuni privind reglementările de politică comercială sau de prohibiție, la import ori la export;

g) mențiuni privind vânzarea mărfurilor și factura aferentă;

h) manipulările uzuale efectuate;

i) originea și proveniența mărfurilor;

j) statutul vamal al mărfurilor.

Art. 26. – Informațiile privind statutul vamal al mărfurilor se pot înregistra sub următoarea formă:

a) indicarea titlului de tranzit și a uneia dintre mențiunile „marfă PA/S”, „marfă PA/R” sau „marfă AT”, în cazul în care introducerea în zona liberă servește la încheierea acestor regimuri în care au fost plasate mărfurile;

b) referirea la documentele vamale prin care se justifică statutul vamal al mărfurilor, cum ar fi declarația de plasare a mărfurilor sub un regim vamal economic sau alte documente specifice pentru mărfurile supuse politicii agricole comune;

c) referirea la o fișă de informații sau la atestarea prevăzută la art. 170 alin. (4) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar;

d) indicațiile privind mărfurile care fac obiectul unei autorizații de admitere temporară, prin menționarea articolului din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar în temeiul căruia mărfurile sunt plasate în admitere temporară;

e) indicațiile privind mărfurile puse în liberă circulație ce beneficiază de tratament tarifar favorabil sau cărora li se aplică taxe vamale reduse sau zero sub rezerva controlului destinației finale.

Art. 27. – Pentru mărfurile supuse reglementărilor sanitar-veterinare, în scopul asigurării unei evidențe între mărfurile introduse și cele scoase, mențiunile privind documentul efectuării controlului sanitar-veterinar la import se înscriu în evidența operativă.

Art. 28. – (1) Evidența operativă poate fi ținută manual sau prin mijloace informatice. Aceasta poate fi constituită din mai multe evidențe separate după felul mărfurilor, statutul vamal, regimul vamal sau poate fi una globală.

(2) În cazul în care mărfurile sunt plasate într-un regim vamal economic, operatorii au obligația de a ține evidențele specifice regimului în cauză. În aceste situații, evidența operativă globală se completează cu mențiunile specifice regimului pentru operațiunile în cauză. Operatorul trebuie să fie în măsură să prezinte extrase din evidența operativă pentru regimul vamal.

Art. 29. – Evidența operativă se prezintă la solicitarea autorității vamale de control. De asemenea, documentele la care face referire evidența operativă se păstrează împreună cu aceasta și se prezintă la orice solicitare a autorității vamale de control.

SECȚIUNEA 5.3

Aprobarea evidenței operative

Art. 30. – Aprobarea evidenței operative se emite în scris de către autoritatea vamală de control a zonei libere sau a antrepozitului liber. Modelul aprobării evidenței operative este prevăzut în anexa nr. 4.

Art. 31. – În aplicarea art. 803 alin. (2) din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, prin *oferirea tuturor garanțiilor necesare pentru aplicarea prevederilor referitoare la zonele libere sau la antrepozitele libere* se înțelege că solicitantii:

a) nu au obligații bugetare restante reprezentând impozite, taxe, contribuții, inclusiv contribuțiile individuale ale salariaților și orice alte venituri bugetare, cu excepția celor eşalonate și/sau reeşalonate la plată, precum și a celor suspendate în condițiile legii;

b) nu înregistrează debite la autoritatea vamală;

c) nu sunt în stare de insolvență, nu se află în procedură de reorganizare sau lichidare judiciară și nu figurează în evidența specială și/sau în lista contribuabililor inactivi;

d) dețin o evidență operativă care permite identificarea și urmărirea fluxului mărfurilor, considerată suficientă de către autoritatea vamală de control.

Art. 32. – Prin decizia de aprobare se stabilesc obligațiile care revin operatorului în organizarea evidenței operative.

SECȚIUNEA 5.4

Modificarea sau revocarea aprobării evidenței operative

Art. 33. – În cazul modificării unei activități, precum și înainte de exercitarea unei noi activități, operatorul depune o cerere scrisă de modificare a aprobării evidenței operative la autoritatea vamală de control. Modificarea aprobării evidenței operative se notifică în scris operatorului.

Art. 34. – (1) Aprobarea evidenței operative poate fi modificată sau revocată de către autoritatea vamală de control dacă supravegherea vamală a uneia sau mai multor activități în zona liberă/antrepozitul liber nu poate fi exercitată în mod eficient.

(2) Aprobarea evidenței operative poate fi, de asemenea, revocată în caz de lipsuri repetate și nejustificate de mărfuri.

(3) Revocarea se efectuează conform prevederilor art. 9 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

CAPITOLUL VI

Condiții de funcționare a zonelor libere și antrepozitelor libere

SECȚIUNEA 6.1

Condiții referitoare la mărfuri

Art. 35. – (1) Plasarea mărfurilor în zone libere sau antrepozite libere se realizează cu respectarea prevederilor art. 169 și 170 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

(2) Mărfurile prohibite cu orice titlu, a căror introducere pe teritoriul vamal al Comunității este interzisă, nu pot fi depozitate în zonele sau antrepozitele libere.

Art. 36. – (1) Introducerea în zona liberă sau antrepozitul liber de mărfuri supuse unor autorizații speciale la intrarea lor pe teritoriul vamal al Comunității, potrivit reglementărilor speciale privind protecția patrimoniului, a sănătății publice, a securității publice, a ordinii publice sau a mediului, se face cu respectarea acestora.

(2) Măsurile de politică comercială sau de prohibiție care sunt prevăzute la exportul mărfurilor comunitare sau cu ocazia reexportului de mărfuri necomunitare se aplică la exportul sau reexportul în afara teritoriului vamal al Comunității al mărfurilor care pleacă dintr-o zonă liberă sau dintr-un antrepozit liber.

SECȚIUNEA 6.2

Condiții referitoare la supravegherea zonelor libere și a antrepozitelor libere

Art. 37. – Programul de funcționare a punctelor de intrare și de ieșire în/din zona liberă și antrepozitul liber se afișează la autoritatea vamală de control a zonei libere sau a antrepozitului liber.

Art. 38. – În cazul dispariției nejustificate a unor mărfuri pentru care nu se poate stabili statutul comunitar al mărfurilor pe baza formularului prevăzut la art. 812 din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, acestea se consideră ca fiind consumate sau utilizate în zona liberă sau antrepozitul liber, fiind aplicabile prevederile art. 205 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

CAPITOLUL VII

Garanția

Art. 39. – Operațiunile de depozitare și manipulare uzuale, definite la art. 109 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, efectuate de către operatori în zone libere și antrepozite libere, sunt exceptate de la garantarea drepturilor vamale de import, în temeiul art. 166 lit. a) din același regulament.

CAPITOLUL VIII

Funcționarea zonelor libere și antrepozitelor libere

SECȚIUNEA 8.1

Formalități la introducerea mărfurilor necomunitare

A. Mărfuri necomunitare introduse direct dintr-o țară terță

Art. 40. – Mărfurile sosite în locurile destinate desfășurării activităților autorizate se înregistrează fără întârziere de către operator în evidența operativă.

Art. 41. – (1) Operatorii păstrează documentele de transport care au însoțit mărfurile până în zona liberă sau antrepozitul liber. Aceste documente se prezintă împreună cu înregistrările din evidența operativă și, după caz, cu mărfurile la care se

referă, la orice solicitare făcută de către autoritatea vamală de control.

(2) Documentul de transport poate consta în orice document relativ la transport, respectiv CMR, foaie de parcurs, bon de livrare, manifest, nota de livrare sau mesaj informatic, cu condiția ca acesta să furnizeze toate informațiile necesare identificării mărfurilor.

(3) Autoritatea vamală de control poate solicita, dacă consideră necesar, ca o copie a documentului de transport să-i fie înmănată.

Art. 42. – Operatorii care dețin pentru mărfurile plasate în antrepozitele libere sau în zonele libere un document doveditor al originii/statutului (certificat EUR 1, declarație pe factură, certificat de origine tip A sau certificat ATR) și care intenționează să utilizeze aceste documente la punerea în liberă circulație a mărfurilor în cauză după staționarea în aceste perimetre trebuie, dacă termenul de staționare intenționat depășește durata de valabilitate a respectivelor documente, să prezinte mărfurile și documentul respectiv autorității vamale de control în cadrul termenului de valabilitate al documentelor în cauză.

B. Mărfuri transbordate

Art. 43. – Mărfurile care fac obiectul unei transbordări în interiorul unei zone libere sau unui antrepozit liber nu se înscriu în evidența operativă a operatorului. Acesta are obligația să pună la dispoziția autorității vamale de control documentele referitoare la operațiunea de transbordare.

Art. 44. – Depozitarea de scurtă durată a mărfurilor, în cadrul unei astfel de transbordări, este considerată ca făcând parte din operațiunea de transbordare. Durata maximă admisă este de 3 zile.

C. Introducerea mărfurilor necomunitare aflate într-un regim de tranzit extern sau într-un regim vamal economic

Art. 45. – Mărfurile aflate sub un regim vamal economic sau în tranzit extern, introduse în zona liberă sau antrepozitul liber în vederea încheierii acestora, se prezintă autorității vamale și fac obiectul formalităților vamale prevăzute în acest sens.

Art. 46. – Încheierea formalităților vamale pentru mărfurile necomunitare, circulând sub acoperirea unui titlu de tranzit extern T1, se efectuează după cum urmează:

a) în procedură normală, titlul de tranzit extern se depune la sosirea mărfurilor sau cel mai târziu în prima zi lucrătoare ce urmează sosirii mărfurilor la autoritatea vamală de control a zonei sau a antrepozitului liber care va proceda conform normelor regimului de tranzit;

b) în procedură simplificată, operatorul este exonerat de prezentarea mărfurilor la autoritatea vamală de control a zonei libere/antrepozitului liber dacă acesta este autorizat în calitate de „destinatar agreeat” conform art. 406–408a din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului Consiliului nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

Art. 47. – Încheierea formalităților vamale pentru mărfurile necomunitare plasate anterior sub regimul de perfecționare activă sau de admitere temporară, care au făcut obiectul unei declarații de reexport, se efectuează după cum urmează:

a) regimurile de perfecționare activă sau de admitere temporară se încheie prin întocmirea formalităților vamale de

reexport și tranzit la biroul vamal de încheiere prevăzut în autorizația de derulare a regimului, altul decât autoritatea vamală de control a zonei libere sau a antrepozitului liber;

b) declarația vamală este acceptată la biroul vamal de încheiere numai în situația în care autoritatea vamală de control a zonei libere sau a antrepozitului liber este birou vamal de ieșire din teritoriul vamal al Comunității, în conformitate cu art. 793 din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar;

c) operatorul introduce mărfurile de import sau produsele compensatoare în zona liberă sau în antrepozitul liber în vederea expedierii ulterioare în afara teritoriului vamal al Comunității, sub acoperirea unui titlu de tranzit purtând mențiunea „marfă PA/S” sau „marfă AT” ori „marfă PA/R”, după caz. Aceleași mențiuni se efectuează de către operator în evidența sa operativă;

d) modalitățile de prezentare a mărfurilor și de descărcare a titlului de tranzit se efectuează conform prevederilor descrise la art. 46 lit. a).

Art. 48. – Încheierea formalităților vamale pentru mărfurile necomunitare plasate anterior sub regimul de perfecționare activă sau de admitere temporară, care nu au făcut obiectul unei declarații de reexport, se efectuează după cum urmează:

a) mărfurile sau produsele compensatoare sunt considerate scoase din evidențele specifice regimului prin înscrierea într-un titlu de tranzit extern depus la biroul vamal de încheiere prevăzut în autorizație, la opțiunea operatorului economic, în funcție de tipul operațiunii comerciale derulate, cum sunt spre exemplu, cele referitoare la transferul între două autorizații de perfecționare activă sau de admitere temporară, precum și cazul particular al transferului de mărfuri între operatorii înscriși în aceeași autorizație. În aceste situații formalitățile de export nu au fost încă efectuate;

b) documentul de tranzit cuprinde mențiunea corespunzătoare „marfă PA/S”, „marfă AT” sau „marfă PA/R”, după caz;

c) în situațiile menționate la art. 47 lit. a), titularul autorizației de „PA/R” poate depune o cerere de rambursare, numai după acceptarea documentului de tranzit extern T1 sau a declarației de reexport. În această situație efectuarea unei noi operațiuni de perfecționare activă sau punerea în liberă circulație a mărfurilor de către operator este condiționată de prezentarea fișei de informații INF1, care conține informații privind cuantumul drepturilor vamale suspendate sau rambursate și data de plasare anterioară sub regim.

Cererea de rambursare poate fi depusă de către operator și în momentul introducerii în zona liberă sau în antrepozitul liber a produselor compensatoare sau a mărfurilor importate; pentru justificarea cererii de rambursare depuse la autoritatea vamală de control a regimului de perfecționare activă cu rambursare, operatorul poate solicita vizarea fișei de informații INF7 de către autoritatea vamală de control a zonei libere sau a antrepozitului liber.

Datele din fișa de informații INF7 se preiau în evidența operativă cu mențiunea „marfă PA/R”.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

SECȚIUNEA 8.2

Formalități la introducerea mărfurilor comunitare

Art. 49. – (1) În cazul mărfurilor care nu au făcut obiectul unei declarații de export, în conformitate cu art. 170 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, acestea nu se prezintă autorității vamale de control și nu fac obiectul formalităților vamale.

(2) Mărfurile se înscriu în evidența operativă prin menționarea documentului de transport însoțitor. Acest document se prezintă la solicitarea autorității vamale de control.

Art. 50. – În cazul mărfurilor care au făcut obiectul unei declarații de export, exemplarul 3 al declarației de export sau orice alt document justificativ al exportului se vizează la momentul scoaterii efective a acestora în afara teritoriului vamal al Comunității când mărfurile părăsesc zona liberă sau antrepozitul liber, conform prevederilor art. 162 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

SECȚIUNEA 8.3

Atestarea statutului vamal

Art. 51. – Operatorul poate solicita autorității vamale de control să ateste statutul comunitar sau necomunitar al mărfurilor la intrarea în zona liberă sau în antrepozitul liber sau ulterior în perioada depozitării, prin utilizarea formularului prevăzut în anexa nr. 109 din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

SECȚIUNEA 8.4

Formalități la scoaterea mărfurilor din teritoriul vamal al Comunității

A. Reexportul mărfurilor necomunitare

Art. 52. – Când măsurile de politică comercială sau de prohibiție sunt prevăzute pentru reexportul anumitor mărfuri necomunitare, acestea se aplică la ieșirea din zona liberă sau din antrepozitul liber.

Art. 53. – Încheierea formalităților vamale pentru scoaterea mărfurilor necomunitare, care nu sunt plasate sub un regim vamal economic, se efectuează după cum urmează:

a) notificarea prealabilă a autorității vamale de control, efectuată prin orice mijloc agreat de aceasta (în scris sau informatic), pentru fiecare operațiune în parte sau global, pentru mai multe operațiuni, sub forma unei planificări previzibile, și

b) înscrierea fără întârziere în evidența operativă, efectuată la momentul ieșirii mărfurilor din locul unde operatorul își desfășoară activitatea. Evidența operativă face referire la documentul de transport care însoțește marfa.

Atunci când autoritatea vamală de control nu este un punct de ieșire al Comunității, se aplică regulile privind regimul de tranzit extern.

Art. 54. – Încheierea formalităților vamale pentru scoaterea mărfurilor necomunitare, plasate sub un regim vamal economic, se efectuează după cum urmează:

a) depunerea unei declarații de reexport la autoritatea vamală de control, dacă aceasta nu a fost depusă la un alt birou vamal de încheiere a regimului vamal economic; și

b) înscrierea fără întârziere în evidența operativă, efectuată la momentul ieșirii mărfurilor din locul unde operatorul își desfășoară activitatea. Evidența operativă face referire la documentul de transport care însoțește mărfurile în afara zonei libere și la declarația de reexport.

B. Mărfuri necomunitare transbordate

Art. 55. – Scoaterea mărfurilor necomunitare ce nu au fost descărcate sau fac obiectul numai al unei operațiuni de transbordare de pe un mijloc de transport pe altul se efectuează fără notificarea prealabilă a autorității vamale de control și fără întocmirea altor formalități vamale. Operatorul are obligația de a prezenta documentele de transport la cererea autorității vamale de control.

Prin excepție de la prevederile de mai sus, mărfurile se înscriu în mod obligatoriu în evidența operativă, când fac obiectul unei operațiuni de vânzare-cumpărare în zona liberă sau antrepozitul liber.

C. Exportul mărfurilor comunitare

Art. 56. – (1) Exportul mărfurilor comunitare dintr-o zonă sau antrepozit liber se efectuează prin parcurgerea următoarelor operațiuni:

a) depunerea unei declarații de export la autoritatea vamală de control, dacă aceasta nu a fost depusă la un alt birou vamal, înainte de scoaterea mărfurilor din zona liberă sau din antrepozitul liber; și

b) înscrierea în evidența operativă a mențiunilor referitoare la declarația de export și la documentul de transport aferent scoaterii mărfurilor din zona liberă sau antrepozitul liber.

(2) Când măsurile de politică comercială sau de prohibiție sunt prevăzute pentru exportul anumitor mărfuri comunitare, acestea se aplică la scoaterea din zona liberă sau din antrepozitul liber.

SECȚIUNEA 8.5

Formalități efectuate la introducerea sau reintroducerea mărfurilor în teritoriul vamal al Comunității

A. Reintroducerea mărfurilor comunitare

Art. 57. – (1) Scoaterea mărfurilor comunitare, după staționarea lor într-o zonă liberă sau antrepozit liber în statul membru de plecare, și reintroducerea acestora în altă parte a teritoriului vamal al Comunității se fac fără formalități vamale.

(2) Statutul vamal comunitar al mărfurilor se dovedește prin formularul prevăzut în anexa nr. 109 din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

(3) Când statutul vamal comunitar al mărfurilor nu poate fi dovedit prin formularul menționat la alin. (2) sau prin orice alt mijloc, mărfurile sunt considerate ca fiind mărfuri necomunitare.

B. Introducerea mărfurilor necomunitare

Art. 58. – Când mărfurile necomunitare aflate într-o zonă liberă sau antrepozit liber sunt introduse în altă parte a teritoriului vamal comunitar fără să fi fost în prealabil plasate în liberă circulație, se supun aceluiași dispoziții ca și mărfurile

necomunitare, care sunt introduse direct dintr-o țară terță în teritoriul vamal comunitar. Acestea sunt supuse supravegherii vamale și circulă pe teritoriul vamal al comunității sub acoperirea unui tranzit extern T1 până când li se atribuie un alt regim vamal.

CAPITOLUL IX

Utilizarea regimului de perfecționare activă, admitere temporară sau transformare sub control vamal în interiorul unei zone libere sau antrepozit liber

Art. 59. – (1) Operațiunile de plasare a mărfurilor și de încheiere a regimurilor de perfecționare activă, admitere temporară și de transformare sub control vamal sau admitere temporară, efectuate într-o zonă sau antrepozit liber, se pot desfășura în procedură normală sau în procedură de vămuire la domiciliu; în cazul utilizării procedurii de vămuire la domiciliu, este obligatorie ținerea evidențelor aferente regimurilor de perfecționare activă, admitere temporară sau de transformare sub control vamal și al îndeplinirii condițiilor specifice acestor regimuri.

(2) Procedura de vămuire la domiciliu nu poate fi autorizată când operatorul nu efectuează în mod frecvent operațiuni de perfecționare activă, admitere temporară sau de transformare sub control vamal.

SECȚIUNEA 9.1

Plasarea mărfurilor sub un regim vamal prin utilizarea procedurii de vămuire la domiciliu

Art. 60. – Regimul de perfecționare activă, admitere temporară sau transformare sub control vamal poate fi solicitat atât la momentul introducerii mărfurilor în zona liberă sau antrepozitul liber, cât și ulterior acestui moment.

Art. 61. – Plasarea mărfurilor sub regim se efectuează potrivit dispozițiilor cuprinse în normele tehnice privind procedurile simplificate de vămuire.

Art. 62. – (1) La momentul plasării mărfurilor sub regim vamal, operatorul este obligat să înscrie fără întârziere această plasare în evidențele regimului de perfecționare activă sau de transformare sub control vamal.

(2) Înscrierea în evidențele regimului înlocuiește înscrierea în evidența operativă a zonei libere sau a antrepozitolui liber. Această înscriere trebuie să facă referire la documentul sub acoperirea căruia mărfurile au fost transportate către locul de descărcare.

(3) Când plasarea sub regim se face pentru mărfuri care se află deja în zona liberă sau în antrepozitul liber, evidența operativă a zonei libere sau a antrepozitolui liber se descarcă prin evidențele regimului în cauză.

SECȚIUNEA 9.2

Încheierea regimurilor prin utilizarea procedurii de vămuire la domiciliu

Art. 63. – Încheierea regimurilor de perfecționare activă, admitere temporară sau transformare sub control vamal se poate efectua prin re acordarea statutului de mărfuri:

- introduse în zona liberă sau antrepozitul liber;
- reexportate;
- punerea în liberă circulație a mărfurilor; sau
- acordarea unui alt regim vamal suspensiv.

Art. 64. – (1) Încheierea regimului are loc prin înscrierea în evidența operativă a zonei libere sau a antrepozitului liber a produselor compensatoare, mărfurilor în aceeași stare sau a produselor transformate care rămân în zona liberă, în conformitate cu prevederile art. 807 din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

(2) Mențiunile aferente evidenței operative a zonei libere sau antrepozitului liber se preiau în evidențele specifice regimurilor de perfecționare activă, admitere temporară sau transformare sub control vamal; în aceste cazuri, evidența operativă a antrepozitului liber sau a zonei libere face referire la mențiunile „marfă PA/S”, „marfă AT” sau „TCV”.

Art. 65. – În cazul regimurilor de perfecționare activă, admitere temporară sau transformare sub control vamal, în decontul de încheiere mențiunile privind declarațiile vamale sunt înlocuite de mențiunile înscrise în evidențele regimului și în evidența operativă a antrepozitului liber sau a zonei libere.

Art. 66. – Încheierea regimurilor de perfecționare activă, admitere temporară sau transformare sub control vamal, concomitent cu scoaterea din zona liberă sau din antrepozitul liber prin reexport sau punere în liberă circulație, utilizând o procedură simplificată de vămuire, presupune înregistrarea operațiunilor în evidențele specifice regimului vamal economic și nu al evidenței operative a zonei libere sau antrepozitului liber.

CAPITOLUL X

Condiții de utilizare a mărfurilor necomunitare fără nașterea datoriei vamale

Art. 67. – Mărfurile necomunitare plasate într-o zonă liberă sau un antrepozit liber pot fi utilizate sau consumate fără a se naște o datorie vamală la import, în conformitate cu prevederile art. 205 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, numai în cazurile și în condițiile reglementate în acest capitol.

SECȚIUNEA 10.1

Manipulări uzuale

Art. 68. – (1) Mărfurile aflate în zona liberă sau antrepozitul liber pot fi supuse manipulărilor uzuale prevăzute în anexa nr. 72 la Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

(2) Mărfurile comunitare care fac obiectul politicii agricole comune pot fi supuse numai manipulărilor definite în Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 800/99 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole.

Art. 69. – (1) Manipulările uzuale se efectuează fără autorizarea prealabilă a autorității vamale de control.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), când operatorul dorește punerea în liberă circulație a mărfurilor pe baza felului, valorii în vamă și cantității acestora din momentul anterior manipulărilor uzuale, este obligatorie obținerea unei aprobări prelabile din partea autorității vamale de control. În acest caz,

prin aprobarea prealabilă, autoritatea vamală de control stabilește condițiile privind informarea sa, locul, ziua și mijloacele de identificare fizică a mărfurilor ce urmează a fi supuse manipulărilor uzuale în cauză sau alte condiții specifice operațiunii în cauză, necesare exercitării supravegherii vamale.

(3) În aplicarea prevederilor art. 178 alin. (2) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, când mărfurile supuse manipulărilor uzuale pe baza aprobării prelabile menționate la alin. (2) urmează a fi declarate pentru punere în liberă circulație, tranzit sau un regim vamal economic, operatorul poate solicita eliberarea fișei de informații INF8.

Art. 70. – Mărfurile supuse unor reglementări speciale, cum ar fi: sanitar-veterinare, fitosanitare, de mediu sau sănătate, pot fi recondiționate, transformate sau reambalate, conform legislației specifice în domeniu.

Art. 71. – În orice situație manipulările uzuale se înscriu în evidența operativă ținută de operator.

SECȚIUNEA 10.2

Operațiuni de vânzare-cumpărare

Art. 72. – (1) Mărfurile necomunitare sau comunitare plasate în zone libere sau în antrepozite libere pot fi vândute și cumpărate fără aprobarea autorității vamale de control.

(2) Aceste tranzacții se înscriu în mod obligatoriu în evidența operativă.

SECȚIUNEA 10.3

Operațiuni de abandon și distrugere

Art. 73. – (1) Mărfurile care se găsesc în zona liberă sau în antrepozitul liber pot fi abandonate în favoarea statului sau distruse în conformitate cu dispozițiile prevăzute la art. 182 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

(2) Operațiunile de abandon sau distrugere se notifică în prealabil în scris autorităților vamale de control. Notificarea se semnează de operator și se efectuează într-un termen suficient pentru a permite autorității vamale de control să asiste la distrugere.

(3) Certificarea distrugerii se efectuează prin înscrierea procesului-verbal aferent acestei operațiuni în evidența operativă.

(4) În cazul mărfurilor supuse unor reglementări speciale, distrugerea se efectuează, după caz, numai în locurile și condițiile stabilite în prealabil de autoritățile competente.

CAPITOLUL XI

Dispoziții finale

Art. 74. – Dispozițiile prezentelor norme se completează cu prevederile Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar și Regulamentului Comisiei (CEE) nr. 2.454/1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului Consiliului nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României și Hotărârii Guvernului nr. 707/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României.

Art. 75. – Anexele nr. 1–4 fac parte integrantă din prezentele norme tehnice.

Autoritatea vamală de control.....

Nr. ....../.....

Raport de verificare pentru agrearea unui antrepozit liber

Denumirea titularului sau operatorului	Antrepozit liber
Adresa și locul de depozitare	☐ solicitat ☐ de modificat ☐ deja beneficiar

I. LOCAȚII**Stare:**

Se precizează amplasamentul și căile de acces (de exemplu, dacă sunt mai multe clădiri la aceeași adresă) și se anexează o schiță succintă.

Construcție:

- Natura (pereți, acoperiș):
- Protecție: (se descrie sistemul de închidere, alarmă etc.)
- Observații:

II. MĂRFURI:

- Felul mărfurilor care urmează să fie depozitate:
- Mijloace care permit localizarea (marcaje, inscripții etc.)
- Depozitarea de mărfuri sub diferite regimuri: DA NU
- Depozitarea de mărfuri comunitare: DA NU
- Mărfurile aflate în diferite regimuri sunt separate?
  - o Fizic (perete, grilaj): DA NU
  - o Fictiv (marcaje la sol) DA NU
  - o Descrierea mijloacelor de separare vizuală:

Justificarea economică a necesității de depozitare:**III. EVIDENȚA OPERATIVĂ:**

Manuală	☐	Deja ținută	☐
Informatică	☐	Preconizată	☐
Ținută în locație	☐	Ținută în afara locației	☐

Adresa locului de ținere a evidenței, atunci când aceasta se realizează în afara locației:**IV. MANIPULĂRI UZUALE PRECONIZATE:****V. OBSERVAȚII ȘI AVIZE**

Documente anexate:

☐ Plan de acces, de situare sau cadastral	☐ Planul locațiilor
☐ Agrearea altor administrații	☐ Modelul evidențelor operative
☐ Altele	

Semnătura și ștampila

*ANEXA Nr. 2
la normele tehnice*

Operator economic
.....

APROB
Şeful Autorităţii vamale de control
.....

CERERE DE AUTORIZARE
pentru efectuarea de construcţii în zona liberă

1. Denumirea/sediul operatorului economic care efectuează construcţia.....
.....
2. Beneficiarul construcţiei.....
.....
3. Materialele de construcţii sunt:
comunitare [ ] necomunitare importate [ ] necomunitare [ ]
4. Locul de amplasare a construcţiei (denumire concesionar parcelă).....
.....
5. Destinaţia construcţiei (depozit, sediu social, unităţi de producţie, magazine etc.)
.....
.....

Data
.....

Semnătura autorizată şi ştampila
operatorului economic
.....

*ANEXA Nr. 3
la normele tehnice*

Autoritatea vamală de control.....
Nr. .... / .....

AUTORIZAŢIE DE CONSTRUIRE

în zona liberă/antrepozit liber.....

În conformitate cu prevederile art. 167 alin. (4) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar şi ale art. 801 alin. (3) şi (4) din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/1993 din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziţii de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, se autorizează:

S.C. ....
cu sediul/domiciliul în.....
.....

Cod unic de înregistrare nr. ....
Certificat de înregistrare la registrul comerţului seria...../nr. ....
să construiască în zona liberă/antrepozitul liber.....:

Denumirea construcţiei	Localizare

cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Precizări suplimentare:
.....
.....

Semnătura şi ştampila

Autoritatea vamală de control.....

APROBARE DE EVIDENȚĂ OPERATIVĂ

Nr. .... / .....

Ca urmare a solicitării nr. ...., în conformitate cu prevederile art. 172 alin. (1) și (2) și ale art. 176 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar și ale art. 803 din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/1993 din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, se autorizează:

S.C.....
.....
cu sediul /domiciliul în.....
.....

Cod unic de înregistrare nr. ....
Certificat de înregistrare la registrul comerțului seria ...../nr. ....
pentru desfășurarea activității.....
.....
.....

în zona liberă/antrepozitul liber.....

Aprobarea acordată pentru ținerea evidenței operative în forma prezentată în solicitarea de referință face parte integrantă din prezenta autorizație.

De asemenea, vă aducem la cunoștință că aveți următoarele obligații:

- a) necesitatea luării tuturor măsurilor pentru ca angajații dvs. să fie în măsură să respecte legislația vamală;
- b) să semnalati autorității vamale de control a zonei libere sau a antrepozitului liber orice dispariție de mărfuri pe care o constatați;
- c) să comunicați eventualele modificări ale elementelor furnizate în cererea de aprobare a evidenței operative.

Semnătura și ștampila

★

RECTIFICĂRI

La Legea nr. 248/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2002 privind aprobarea Sistemului de susținere și promovare a exportului cu finanțare de la bugetul de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din 25 iulie 2007, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la art. I, pct. 2, cu referire la alin. (3) al art. 2, în loc de: „(3) Se autorizează Ministerul Economiei și Finanțelor ...” se va citi: „(3) Se autorizează Ministerul pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

